

Russisk ambassadør myrdet i 'åben provokation'; Lyndon LaRouche advarer: Sæt Obama på listen over mistænkte

Leder fra LaRouchePAC, 19. december, 2016 – Den russiske ambassadør Andrej G. Karlov blev mandag skudt og dræbt, mens han holdt tale ved Center for Nutidskunst, i et angreb, som den tyrkiske præsident Recep Erdogan – også på vegne af præsident Vladimir Putin – fordømte som en åben »provokation« mod tyrkisk-russiske relationer. Gerningsmanden, en 22-årig pistolmand, kom til arrangementet under falsk politi-ID, råbte radikale slogans og blev selv skudt af tyrkiske sikkerhedsstyrker få minutter efter sin forbrydelse.

Mordet finder sted på tærsklen til konferencer om samarbejde om at løse den syriske krise, mellem Tyrkiet, Rusland, Iran og andre, i Moskva i morgen; og den 27. dec. i Askana, Kasakhstan, med deltagelse af den syriske regering og den moderate opposition. Tyrkiet og Rusland har for nylig samarbejdet om evakueringen, der begyndte den 15. dec., af indbyggere og oprørere fra det østlige Aleppo og andre steder i Syrien. Her til morgen vedtog FN's Sikkerhedsråd enstemmigt at udsende FN-inspektører til at overvåge den igangværende proces, efter modifikationer i udkastet som respons på russiske indsigelser.

Efter de første rapporter om mordet mandag advarede statsmanden Lyndon LaRouche, »Sæt Obama på listen over mistænkte«. LaRouche henviste her til handlingens art, og til arten af præsident Barack Obamas natur. Selve mordet var »et overlagt mord – et setup«. Han sagde, »Det er ikke bare hævn,

det er en specialoperation«. Han opfordrede til, at myndighederne »får fat i de mennesker, der på nogen som helst måde er involveret i dette«

For det andet påpegede LaRouche, at Obama har en historie for drab. Han leder for eksempel de berygtede tirsdagsmøder, hvor han autoriserer lister over mål for dronedrab. Han deployerer amerikanere, så de udsættes for skade og død, i blodige militæroperationer i Afghanistan, Irak, Syrien og andre steder, med det formål at fremtvinge regimeskifte. Obamas stedfar var agent for politiske mord i Indonesien. Som stedsøn »er Obama en iboende dræber«, som LaRouche udtrykte det.

Under en pressekonference den 16. dec., og i et interview til NPR, truede Obama specifikt med handlinger mod Rusland. Obama påstod, uden nogen beviser, at Rusland havde hacket den Demokratiske Nationalkomites computere, og sagde truende,

»Jeg mener ikke, der kan herske nogen tvivl om, at, når en fremmed regering forsøger at øve indflydelse på vore valgs integritet, så må vi gribe til handling, og det vil vi gøre, på et tidspunkt og et sted, som vi vælger. Noget af det vil blive udtrykkeligt og offentligt; noget af det vil måske ikke være det. Men hr. Putin er udmærket bekendt med dette, for jeg har talt direkte med ham om det.«

Mandagens forbryderiske mord og Obamas trusler og kampagne mod Rusland og andre nationer, skærper vores opmærksomhed som borgere i alle nationer for, at vi må fortsætte med at udøve et meget hårdt pres for at gennemtvinge et skift til et nyt paradigme for udvikling og fred og sætte Obama og hans akse ud af spillet. Den kendsgerning, at han forlader embedet om 30 dage, giver ikke anledning til ro i sindet; nærmest tværtimod.

Dette understreges af ny dokumentation, der i dag så dagens lys, om det 16 år lange Bush/Obama-regimes onde karakter. FBI-sagsakter, der for nylig er blevet tilgængelige – opnået som følge af krav under Loven om Informationsfrihed – viser, at

FBI i 2012 aktivt undersøgte støttenetværket for morderflykaprerne i 11. september-angrebet – som involverer saudiske støtter, når FBI i 2004 derimod benægtede, at noget sådant nogen sinde havde eksisteret og sagde, at der ikke var nogen spor at følge, i kølvandet på udgivelsen af kommissionsrapporten over 11. september. Mindst to nye personer blev identificeret som værende medsammensvorne med flykaprer-cellen i San Diego. Undersøgelsen i 2012 strakte sig til New York, London og København.

Foto: Den russiske præsident Putin og præsident Obama, juni, 2012. (Foto: kremlin.ru)

NYHEDSORIENTERING DECEMBER 2016: Helga Zepp-LaRouche i København: Donald Trump og Det Nye Internationale Paradigme

Den 12. december 2016 var Helga Zepp-LaRouche – Lyndon LaRouches hustru, Schiller Instituttets grundlægger og en international nøgleperson i kampen for et nyt globalt udviklingsparadigme – særlig gæstetaler ved et Schiller Institut/EIR-seminar på Frederiksberg med titlen: »Donald Trump og det Nye Internationale Paradigme«. Blandt deltagerne var diplomater, aktivister og repræsentanter for diverse danske og internationale organisationer.

Arrangementet blev indledt med fremførelsen af en kendt traditionel kinesisk sang, Kāngdìng Qínggē (Kangding Kærlighedssang), af Feride Istogu Gillesberg (sopran) og Michelle Rasmussen (klaver). Dernæst introducerede formand for Schiller Instituttet i Danmark, Tom Gillesberg, Helga Zepp-LaRouche, som på smukkeste og mest optimistiske vis førte publikken igennem en tour-de-force af den nuværende politiske situation med såvel befolkningens afvisning af det nuværende paradigme gennem Brexit, Hillary Clintons valgnederlag til Donald Trump og det italienske "Nej", som et forsøg på at skabe kaos (og krig) inden Donald Trumps indsættelse den 20. januar. Dertil kom en fremstilling af det nye globale paradigme, som allerede er ved at overtage verden, illustreret ved Kinas politik for Den Nye Silkevej – som den kommende amerikanske administration skal finde sin plads i – og den videre udvikling, der er nødvendig, hvis menneskeheden skal finde sin sande identitet. Hele talen og den efterfølgende diskussion kan ses, høres og læses på: www.schillerinstitut.dk/si/?p=16773.

Download (PDF, Unknown)

Trumps vælgere har brug for mere end vrede nu: De har brug for

kreativitet

Leder fra LaRouchePAC, 18. december, 2016 – Alt imens et ekstraordinært drama udspiller sig i USA, hvor man bruger efterretningstjenester til at forsøge at vælte et præsidentvalg, der er afgjort, har den nyvalgte præsident talt ved en række enorme stævner i hele nationen.

Trumps vælgere har i titusindvis ventet i kulden for atter at lade deres vrede høre, imod de forhadte anslag imod deres liv, som er »globaliseringen« og dens tilhængere. Men, de har presserende brug for noget mere og bedre end vrede.

I verden uden for USA findes der et nyt, økonomisk paradigme, der især kommer fra de asiatiske magter, og som kunne vende amerikanernes held. Men som borgere må de forstå, hvordan de skal koble deres land til dette nye paradigme. Der er nye, fremskudte grænser inden for videnskab, inklusive inden for rumfart og fusionskraft, der kan betyde en højere, menneskelig tilværelse for deres børn. De må forstå, at disse fremskudte grænser i det forgangne blev glemt i Amerika, og de må forstå, hvem de skal samarbejde med for at genoprette dem.

De må se den politiske kamp, der nu forestår, ikke som de ser en Super Bowl, hvor man hylder »dræberslag« og sårede modspillere, men derimod som man ser et Shakespeare-skuespil, der afføder *ideer*. Ikke som en heavy metal-rockkoncert, men som en opførelse af Beethovens *Ode til glæde* som Europa holdt, da det kastede Sovjetunionens kommunisme af sig.

Støtterne bag Obama og Hillary kan ikke omstøde valget. Deres mål er at bringe en anden præsident, Ruslands Putin, til fald. De er ubøjelige i deres forfølgelse af evindelig krigsførelse, krige for »regimeskifte«, hvis målskive sluttelig er Rusland og Kina. De har til hensigt at bekæmpe disse nationer, om nødvendigt gennem krig, før de rent økonomisk overgår Obamas økonomisk forfaldne USA.

De amerikanske vælgere, nu borgere, er selv med i dramaet. De må agere for at sikre, at den nye præsident ikke forsøger at fortsætte denne krigspolitik; og at han ikke forsætter Obamas – eller det Republikanske lederskabs – økonomiske og videnskabelige politik.

☒ De kan i stedet igangsætte en mobilisering for at redde økonomien og nationen: for en genindførelse af Glass-Steagall; skabelse af en nationalbank i Hamiltons tradition, til produktiv kredit; byggeri af ny infrastruktur på teknologiens fremskudte grænser – såsom højhastighedsjernbaner og magnetiske svæve-jernbaner – i hele landet; genindførelse af NASA's missioner til Månen og Mars og det dybe rum, og forfølgelse af gennembrud i fusionsteknologier.

Denne form for kreativitet, hos tusinder eller endda millioner af mennesker, er det, LaRouchePAC og *EIR* eksisterer for. Amerikanere bruger ikke denne kreativitet, før de indser, at det amerikanske valgchok var en del af et globalt fænomen, der kan føre til et nyt paradigme for menneskets rettigheder og evner.

Foto: Et nyt vindue, der for nylig blev installeret i målkammeret i National Ignition Facility (NIF), gør det muligt for NIF-teamet og besøgende gæster at kigge ind i kammeret, mens dette er vakuumforseglet til eksperimenter. Marts 2011. (Foto kredit: LLNL)

Helga Zepp-LaRouche: Efter Aleppos befrielse kan

Tyskland forme G20-dagsorden med en Marshallplan

17. december, 2016 – Den tyske statskvinde Helga Zepp-LaRouche giver i en artikel i den tyske avis *Neue Solidarität*, skrevet den 17. dec., et strategisk overblik, hvor hun latterliggør den tyske regering og efterretningsfolk for at gå med på den absurde anti-russiske og anti-Putin kampagne, som præsident Obama endnu engang har optrappet, fordi det ligeledes går med på geopolitikken.

Helga Zepp-LaRouche bemærker om Syrien, at den syriske regering, med støtte fra Rusland og Iran, var nødt til at benytte udvejen med en militær løsning »for at befri Aleppo og andre dele af Syrien fra ISIS, al-Nusra og andre terroristgrupper«, fordi præsident Obamas fortsatte bevæbning af sådanne grupper udelukkede enhver anden mulighed. Hun anklager desuden alle dem, der refererer til Aleppos »fald« i stedet for til Aleppos »befrielse«, for åbenbart at »stille sig på ISIS' side, dvs., den gruppe, der ikke alene er ansvarlig for utallige dødsfald i Mellemøsten, men også for terrorangrebene i Frankrig og Tyskland«.

Ulykkeligvis »er krigens ulykke den, at der i krigsforløbet finder rædsler sted, især, når krigen raser i mange år og i realiteten er en stedfortræderkrig, der er anstiftet udefra, og disse rædsler frembringer en kæde af rædsler uden ende. Det er derfor så meget desto mere presserende, at alle naboerne i området, Rusland, Kina, Indien, Iran og Egypten, men også Tyskland, Frankrig og Italien, sætter en storstilet genopbygning af hele Mellemøsten på dagsordenen«. Det faktum, at Donald Trumps udpegede nationale sikkerhedsrådgiver, general Michael Flynn (pens.), har krævet en Marshallplan for Mellemøsten, er forstået, men med en advarsel om, at det »kun

kan lykkes, hvis alle de betydningsfulde magter samarbejder og viser folk i dette ødelagte område, at der er et reelt perspektiv for fremtiden. Schiller Instituttet har for længst fremlagt et konkret forslag til fremgangsmåden for denne genopbygning, i sit »Projekt Fønix: En genopbygningsplan for Syrien« og for genopbygningen af Aleppo og forlængelsen af den Nye Silkevej ind i Sydvestasien.«

I dag er det lige så presserende og nødvendigt at implementere »et omfattende industrialiserings- og udviklingsprogram for Afrika. Det første lille skridt i den rigtige retning er netop taget af den tyske udviklingsminister, Gerd Müller, der har planer om at motivere tyske entreprenører til at investere mere i Afrika. Det er fremskridt, i det mindste i sammenligning med finansieringen fra NGO'er, hvis søndagsprædikener om demokrati og menneskerettigheder stort set intet har frembragt.« Zepp-LaRouche bemærker, at Kina, Indien og Japan allerede er aktive i Afrika med »betydelige investeringer i infrastruktur og industrizoner, alt imens afrikanere indbyrdes helt åbenlyst taler om, at europæerne snart vil være helt irrelevante på kontinentet, med mindre deres ligegyldighed over for Afrika meget hurtigt ændrer sig«.

Med hensyn til kansler Merkel, så meddelte hun i et videobudskab, at Tyskland ønsker at gøre Afrikas udvikling til et hovedtema på G20-topmødet i Hamborg i juli næste år, som Tyskland vil præsidere. »Forberedelser til dette topmøde og dernæst selve topmødet kunne blive et vendepunkt for genopbygningen af Mellemosten og industrialiseringen af Afrika, men kun, hvis den tyske regering tilslutter sig den høje standard, som Kina satte under sidste års G20-topmøde i Hangzhou, hvor præsident Xi Jinping lovede, at Kina ville være forpligtet over for industrialiseringen af Afrika.«

Hvis derimod, fortsætter Helga Zepp-LaRouche, Merkels program for Afrika fremmer politikken med »dekarbonisering af verdensøkonomien«, som blev fremlagt på en pressekonference i Berlin den 13. dec. i forventning om, at Tyskland overtager

G20-formandsskabet i 2017 med Joachim »John« Schellnhuber, Kommandør af Det britiske Imperium, og Dirk Messner, så »vil Tyskland komme i miskredit, de asiatiske lande vil udvide deres indflydelse i Afrika, og Europa vil marginalisere sig selv. Den verdensomspændende revolution, der er i gang, retter sig netop imod denne tyndt forklædte, **neokolonialistiske politik, som Schellnhuber eksemplificerer**«.

Tyskland kunne møde udfordringerne i 2017 på helt andre måder, konkluderer Helga Zepp-LaRouche, nemlig ved at tage imod Kinas tilbud om win-win-samarbejde omkring opbygningen af den Nye Silkevej, som *EIR* og Schiller Institutet har promoveret. Tyskland kunne på denne måde blive »en kraft for det gode« i 2017.

Lyndon LaRouche: Obamas ord er en trussel om at dræbe

Leder fra LaRouchePAC, 16. december, 2016 – Fredag erklærede præsident Barack Obama i et truende tonefald i et interview på NPR Morning Edition, der blev landsdækkende transmitteret, angiveligt som respons på beskyldninger om, at russerne skulle have hacket Demokraternes Nationalkomite,

»Jeg mener, at der ikke kan være nogen tvivl om, at, når en fremmed regering forsøger at få indflydelse på integriteten af vore valg, så må vi gribe til handling, og det vil vi gøre på et tidspunkt og et sted, som vi vælger. Men, hr. Putin er udmærket bekendt med mine følelser om dette, for jeg talte direkte med ham om det.«

Lyndon LaRouche sagde:

»Disse ord er en trussel om at myrde betydningsfulde mennesker. Det er, hvad han lærte af sin [sted-]fader.«

LaRouche opfordrede borgerne til at *»holde øje med denne fyr, så han ikke dræber«*. Obama truer offentligt verden. *»Planetens nationer trues nu af Obamas plan om massedrab af mennesker ... «*

Dernæst gentog Obama, under sin pressekonference i Det hvide Hus her til eftermiddag, sin trussel mod *»russisk hacking«*. Han sagde, at han havde sagt til Rusland, at

»de skal ophøre med det og indikerede, at der vil blive konsekvenser, når de gør det ... Vores mål er fortsat at sende Rusland et klart budskab.«

Desuden erklærede Obama sig enig opsummeringen fra CNN-reporteren i Det Hvide Hus om, at *»præsidenten mener, Vladimir Putin autoriserede hackingen«*.

Anklagen om russiske indgreb i selve valget lugter langt væk, i betragtning af, at der nu i månedsvis ikke er blevet fremlagt noget bevis, der viser Ruslands skyld, men kun uophørligt gentagede påstande. I dag sagde talsmand for den russiske præsident, Dmitry Peskov, at USA bør ophøre med ubegrundede beskyldninger om russisk indgriben.

»De bør enten holde op med at tale om dette, eller også i det mindste fremlægge nogle beviser.«

Torsdag nægtede efterretningsfolk fra Obama-administrationen direkte at gå til Kongressen, da de blev bedt om at gøre det af Repræsentanternes Hus' Efterretningskomite, for at levere beviser under et møde bag lukkede døre. Der har været mange indikationer på, at andre efterretningstjenester ikke er enige med CIA-direktør John Brennans konklusion om russisk hacking.

Faren kommer fra Obamas forkærlighed for mord – samt den kendsgerning, at han snart vil forlade embedet og derfor

hverken vil have eksekutive magtbeføjelser, eller beskyttelse mod eventuel retsforfølgelse for sine forbrydelser.

Lad os kigge på Obamas kendte meriter. Der er hans tirsdagsmøder, hvor han udarbejder mållister over de ofre, der skal dræbes ved hjælp af droner. Der er de forsatte deployeringer af amerikanske mænd og kvinder, som udsættes for skade og død, i amerikansk militærtjeneste i de 16 år, hvor Obama/Bush/briterne har ført krige for regimeskifte (Irak, Afghanistan, Libyen, Syrien). I selve USA er der et massivt antal borgere, der lider og dør pga. Obamas katastrofale økonomiske politik, som han selv kalder en succesfuld, økonomisk genrejsning. Der er en voldsom stigning i tilfælde af overdosis af narkotika og dødsraten generelt.

Lad os se på Obamas historie. Hans trang til at dræbe stammer fra hans egen opvækst, har LaRouche mange gange understreget. Hans stedfar, Lolo Soetero i Indonesien, var en drabsagent i den undergravende virksomhed og nedslagtning (1965-66), der skulle vælte præsident Sukarnos regering. I sin selvbiografi skriver han, hvordan han i denne periode lærte, at drab på de svage er, hvad de stærke gør. (*Dreams from My Father*)

LaRouche bemærkede, at

»internationalt har vi netop nu folk, der leder et globalt program for udvikling og fred [den eurasiske Nye Silkevej, med præsidenterne Xi Jinping og Vladimir Putin, og andre], men Obama vil ikke bare lade tingene forløbe på en fredelig måde«.

De vil dræbe; så har vi problemet, og det hele er blodig uorden. LaRouche understregede, at *»Alle signaler er til stede. Obama har gjort det ganske klart«.*

LaRouche krævede, at man tog skridt til at advare folk. *»Obama har gentagne gange vist, at han er parat til drab i stor skala i USA og andre nationer.«* Det, der må gøres, er, at *»Obama må lukkes ned«* for at forhindre det, han har til hensigt at gøre.

Foto: Præsident Obama kæmper for TTP under et møde i House Democratic Caucus på Capitol Hill, juni, 2015. (Foto: Whitehouse.gov)

Hvad handler alt hysteriet om?

Lyndon LaRouche: Obama prøver bare at undgå fængsel!

Leder fra LaRouchePAC, 15. december, 2016 – Mangeårig medarbejder Harley Schlanger sendte her til morgen følgende rapport:

»Jeg briefede Lyn [Lyndon LaRouche] her til morgen og gennemgik optrapningen af hele anti-Putin-hysteriet. Efter fem minutter eller så, hvor jeg rapporterede om de utroligt absurde historier på NBC (*'høj grad af overbevisning om Putins direkte involvering i hacking'*); New York Times' (*'Hvordan Moskva sigtede et perfekt våben mod de amerikanske valg'*, og lederartikel, *'Aleppos ødelæggere: Assad, Putin, Iran'*), og andre, samt kravet om enten, at Valgforsamlingen (Electoral College) afviser Trump, eller et nyt valg, sagde Lyndon LaRouche,

'Dette er tåbeligt sludder, det er et bedrag'.

»Jeg sagde, jeg ved, det er bedrag, men, mener du ikke, at dette tilsigter enten at fjerne Trump, eller begrænse ham? (LaRouche):

'Nej, det vil aldrig virke. Dette er alt sammen fantasi, det

er vrøvl. Det kommer fra den politisk døde Obama. Han er færdig, han burde anklages for sine forbrydelser. Dette er et forsøg på at holde ham fri af fængsel.'

Jeg (Schlanger) sagde til ham, at Roger Stone har kaldt dette for et 'blødt kup' og mindede om Watergate. LaRouche sagde,

'Nej, det her er helt anderledes, der foregår noget andet',

hvor han igen henviste til det nye paradigme. Han understregede, efter en briefing om [Janet] Yellens (direktør for Federal Reserve) kommentarer efter gårsdagens møde i Federal Reserve,

'Det er uden betydning; det er alt sammen fantasi. De kan intet gøre.'

Det, der karakteriserer det her, er, at Putin er en

'selvstændig person, der ved, hvad han gør. Det kan ikke stoppes.'

Systemet er færdigt, og det, vi hører, er

'folk, der er skyldige og har et reb om halsen og håber på, at rebet ikke trækker dem ned'.

Han sagde, at vi blot behøver at gennemgå Obamas forbrydelser: han slår amerikanere ihjel med Obamacare (Obamas 'sundhedsreform': Loven om Beskyttelse af Patienter og en Økonomisk Overkommelig Sygesikring) og sin økonomiske politik, og med sine tirsdags-dræbermøder, burde han sættes i fængsel; han har gentaget begået forbrydelser. Fortæl blot dette til folk – der er ingen substans i det, som efterretningssamfundet, medier osv., siger,

'det er alt sammen sludder'. 'Vi må holde fast ved det, vi laver. Dette er alt sammen hysteri, men intet vil komme ud af det; det vil ikke få nogen effekt'«.

Her sluttede Schlangers rapport.

☒ Hvad dette betyder, er ganske enkelt: Hvem vil yde det amerikanske folk et lederskab for gennemførelse af **LaRouches Fire Love**, og for at bringe USA med ind i Verdenslandbroen? Bortset fra os, er der ingen. Ingen!

**»Donald Trump og det Nye,
Internationale Paradigme«
(DANSK) Helga Zepp-LaRouches
hovedtale
ved Schiller
Instituttet/EIR's seminar
i København, 12. dec., 2016.**

Jeg mener, at vi bør være meget glade, for hvis dette alt sammen går den rigtige vej; og det er for en stor del vores personlige forpligtelse at hjælpe, og jeg beder jer alle sammen om ikke at være passive tilskuere, men gå med i Schiller Instituttet for at være med til at implementere disse visioner og disse ideer, for så vil vi blive meget heldige med, at vi i vores levetid kan leve det nye paradigme. Og det nye paradigme vil blive første gang, menneskets værdighed vil blive virkeliggjort, og jeg mener, at det er en meget, meget vigtig mission, som vi alle bør vedtage.

Download (PDF, Unknown)

(Efterfølgende spørgsmål og svar, engelsk udskrift: [Klik her.](#))

København, 12. december, 2016 – I dag var Helga Zepp-LaRouche særlig gæstetaler ved et Schiller Institut/EIR-seminar i København, med titlen, »Donald Trump og det Nye, Internationale Paradigme«. Otte diplomater fra seks lande deltog, inklusive to ambassadører. Nationer fra Vesteuropa, Sydvestasien, Vest- og Østasien var repræsenteret, samt fra Afrika. Desuden deltog henved 30 af Schiller Instituttets medlemmer og kontakter, såvel som også et par repræsentanter for diverse danske og internationale organisationer.

Arrangementet indledtes af en forestilling, hvor Feride Istogu Gillesberg og Michelle Rasmussen fremførte en kinesisk kærlighedssang. Dernæst introducerede formand for Schiller Instituttet i Danmark, Tom Gillesberg, Schiller Instituttets stifter og internationale præsident, Helga Zepp-LaRouche, ved at beskrive den historiske rolle, hun har spillet i skabelsen af politikken med Den Nye Silkevej.

Helga Zepp-LaRouche indledte sin meget inspirerende og dybtgående tale med den revolution imod globalisering, som Brexit, Trumps valgsejr og Nej-resultatet i den italienske folkeafstemning udgør. Hun kom med en vurdering af potentialet i nogle af Trumps hidtidige erklæringer og udnævnelser og gik dernæst videre med en detaljeret diskussion af de to, modstridende paradigmer, der eksisterer i verden i dag. Dernæst opløftede Helga tilhørerne med Krafft Ehrickes og Nicolaus Cusanus' skønne ideer. Hun konkluderede med en appel til de tilstedeværende om ikke at handle som tilskuere på historiens scene, men derimod, sammen med os, at gå med i kampen for det nye paradigme.

Herefter fulgte en intens, timelang diskussion, hvor der kom spørgsmål fra alle de forskellige grupper, der var repræsenteret. Helga afsluttede mødet med at udfordre tilhørerne til at beslutte, hvad de ønsker at bruge deres liv

til; hvilket mærke, som vil være til gavn for hele menneskeheden langt ud i fremtiden, ønsker de at sætte? Et udskrift af Helgas svar vil ligeledes snarest blive udlagt her på hjemmesiden.

Helgas tale og efterfølgende diskussion havde en dybtgående virkning på alle de tilstedeværende.

Det var den bedste tid, Det var den værste tid – Find dem, der ønsker at gøre det gode

Leder fra LaRouchePAC, 13. december, 2016 – Friedrich Schiller talte om dem, der søger sandheden gennem skønhed. Percy Shelley talte om de revolutionære tidspunkter i historien, hvor almindelige mennesker bliver i stand til at forstå dybe sandheder om menneske og natur.

Vi befinder os ved et sådant tidspunkt. Terrorismen jages på flugt; kineserne og russerne bygger storslåede projekter i hele verden, og Vestens befolkninger, den ene efter den anden, demonstrerer ved valgstederne, at de ikke længere vil tolerere det økonomiske forfald, de evindelige krige for at fremkalde »regimeskifte«, og heller ikke det døende Imperiums trussel om krig med Rusland og Kina.

Alligevel forsøger det miskrediterede og kasserede lederskab af det gamle paradigme, idet de lader som om, at de stadig har deres mistede magt, at fremprovokere en verdenskrig. Graden af rent hysteri er i sandhed forbløffende. Hvis man skulle tro

Obama, eller Angela Merkel, eller det britiske lederskab, så er nedkæmpelsen af al-Qaeda i Aleppo et katastrofalt folkemord; præsidentvalget i USA blev frastjålet Obamas klon Hillary Clinton af Vladimir Putin; Putin gør nu klar til at stjæle det tyske valg, og den globale opvarmning vil ødelægge verden, med mindre vi sætter en stoppe for, at mennesket gør fremskridt.

Dette er latterligt, men det er ikke noget at grine ad. Husk, at *EIR* i juni måned rapporterede, at NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg til pressen sagde, »Et alvorligt cyber-angreb kan klassificeres som en sag for Alliancen. Så kan og må NATO reagere. Hvordan vil afhænge af, hvor alvorligt angrebet er« – dvs., at NATO kunne respondere til et hacker-angreb med konventionelle våben, eller atomvåben, under NATO's artikel V.

Når man hører disse neokonservative imperieherrers svanesang, så bør man huske på Joseph Goebbels' »store løgn«: »Hvis man fortæller en løgn, der er stor nok, og bliver ved med at gentage den, vil folk sluttelig tro på den. Løgneren kan kun opretholdes så længe, som Staten kan skærme befolkningen fra de politiske, økonomiske og/eller militære konsekvenser af løgneren.«

Vi har en million gange fået at vide, at man »ved«, at russerne hackede Vestens computere for at underminere vestligt »demokrati« og få Donald Trump valgt. Trump gør absolut ret i at spørge, hvordan nogen kan tro på sådan noget nonsens, efter at de selv samme, korrupte elementer i efterretningssamfundet forsikrede os om, at Saddam Hussein havde masseødelæggelsesvåben, og de dernæst udløste det Helvede af folkemord, der har fundet sted i de seneste tretten år i Mellemøsten; og de forsikrede ligeledes den amerikanske Kongres om, at National Security Agency, NSA, ikke udførte nogen masseovervågning af USA's borgere sådan, som James Clapper gjorde det før Edward Snowdens afsløringer – den selvsamme James Clapper, som Obama nu har beordret til at »undersøge« russernes »omstyrtelse« af den amerikanske

valgproces.

Der er ingen tvivl om, at et voksende antal mennesker i hele den vestlige verden – både blandt politiske ledere og almindelige borgere – er ved at erkende det gamle paradigmes ondskab og, konfronteret med ondskab, vælger at gøre det gode. Verden gennemgår en fornyelse gennem processen med den Nye Silkevej, som Kina har lanceret, med samarbejdet med den Eurasiske Økonomiske Union, ASEAN, BRIKS, SCO – med over 100 nationer i hele Eurasien, Afrika og Mellem- og Sydamerika, der alle ønsker at skabe en fremtid for deres nationer, og for verden som helhed. Amerika og EU er ikke udelukket fra denne proces – de er med fuldt overlæg i færd med selv at isolere sig og nægter således deres egne befolkninger retten til at tage del i dette revolutionære, nye paradigme for udvikling af vor planet, og vort univers.

Find de mennesker, der ønsker at gøre det gode, sagde Lyndon LaRouche sine medarbejdere i dag. Det bliver i stigende grad lettere at skelne mellem dem, der ønsker at bevare det døende Imperiums magt, om det så fører til Helvede, og så dem, der ønsker at være med til at skabe en værdig, kreativ og fremgangsrig fremtid for hele menneskeheden.

(Note: Ordlyden i titlen stammer fra indledningen til Charles Dickens' roman, To Byer (A Tale of Two Cities): 'Det var den bedste tid, det var den værste tid; det var visdommens tid, og det var tåbelighedens tid; det var troens epoke, det var vantroens epoke; det var Lysets tid, det var Mørkets tid; det var håbets forår, det var fortvivlelsens vinter; alt lå foran os, og intet lå foran os; vi var alle direkte på vej til Himlen, og vi var alle direkte på den modsatte vej – kort sagt, det var en tid, der var så lig den nuværende periode, at nogle af dennes mest højtråbende autoriteter insisterede på, at den, på godt og ondt, kun skulle modtages med en superlativ sammenligning.')

Titelbillede: Statue af Friedrich Schiller og Johann Wolfgang

Helga Zepp-LaRouches tale på Schiller Instituttets og EIR's seminar i København: Donald Trump og det nye internationale paradigme. ENGELSK udskrift af tale samt Spørgsmål og Svar

København, 12. december, 2016 – I dag var Helga Zepp-LaRouche særlig gæstetaler ved et Schiller Institut/EIR-seminar i København, med titlen, »Donald Trump og det Nye, Internationale Paradigme«. Otte diplomater fra seks lande deltog, inklusive to ambassadører. Nationer fra Vesteuropa, Sydvestasien, Vest- og Østasien var repræsenteret, samt fra Afrika. Desuden deltog henved 30 af Schiller Instituttets medlemmer og kontakter, såvel som også et par repræsentanter for diverse danske og internationale organisationer.

Arrangementet indledtes af en forestilling, hvor Feride Istogu Gillesberg og Michelle Rasmussen fremførte en kinesisk kærlighedssang. Dernæst introducerede formand for Schiller Instituttet i Danmark, Tom Gillesberg, Schiller Instituttets stifter og internationale præsident, Helga Zepp-LaRouche, ved at beskrive den historiske rolle, hun har spillet i skabelsen

af politikken med Den Nye Silkevej.

Helga Zepp-LaRouche indledte sin meget inspirerende og dybtgående tale med den revolution imod globalisering, som Brexit, Trumps valgsejr og Nej-resultatet i den italienske folkeafstemning udgør. Hun kom med en vurdering af potentialet i nogle af Trumps hidtidige erklæringer og udnævnelser og gik dernæst videre med en detaljeret diskussion af de to, modstridende paradigmer, der eksisterer i verden i dag. Dernæst opløftede Helga tilhørerne med Krafft Ehrickes og Nicolaus Cusanus' skønne ideer. Hun konkluderede med en appel til de tilstedeværende om ikke at handle som tilskuere på historiens scene, men derimod, sammen med os, at gå med i kampen for det nye paradigme.

Helga Zepp-LaRouches tale, der varer omkring 1 time og 20 minutter, kan høres ovenover eller her:

https://soundcloud.com/si_dk/helga-zepp-larouche-in-copenhagen-donald-trump-and-the-new-international-paradigm-1

En dansk oversættelse af talen kommer på torsdag.

Herefter fulgte en intens, timelang diskussion, hvor der kom spørgsmål fra alle de forskellige grupper, der var repræsenteret. Helga afsluttede mødet med at udfordre tilhørerne til at beslutte, hvad de ønsker at bruge deres liv til; hvilket mærke, som vil være til gavn for hele menneskeheden langt ud i fremtiden, ønsker de at sætte? Et udskrift af Helgas svar vil ligeledes snarest blive udlagt her på hjemmesiden.

Helgas tale og efterfølgende diskussion havde en dybtgående virkning på alle de tilstedeværende.

Diskussionen findes kun som engelsk udskrift (se nedenfor).

—

English: Introductory article

Helga Zepp-LaRouche Keynotes Copenhagen Seminar on 'Donald Trump and the New International Paradigm'

COPENHAGEN, Dec. 12, 2016 (EIRNS) – Today, Helga Zepp-LaRouche was the special guest speaker at a Schiller Institute/{EIR} seminar in Copenhagen entitled, "Donald Trump and the New International Paradigm." Eight diplomats from six countries attended, including two ambassadors. There were nations from Western Europe, Southwest Asia, Western and Eastern Asia, and Africa. In addition, there were around 30 Schiller Institute members and contacts, as well as a few representatives of various Danish and international institutions.

The event was opened by the presentation of a Chinese love song performed by Feride Istogu Gillesberg and Michelle Rasmussen. Afterwards, Tom Gillesberg, the chairman of The Schiller Institute in Denmark, introduced Schiller Institute founder Helga Zepp-LaRouche, describing her historical role in bringing about the New Silk Road policy.

Helga Zepp-LaRouche's very inspiring, in-depth speech began with the revolution against globalization represented by the Brexit, the Trump election, and the Italian No vote. She gave an evaluation of the potential represented by some of the statements and appointments Trump has made so far, and then proceeded with a detailed discussion of the two conflicting paradigms in the world today. Zepp-LaRouche then uplifted the audience with the beautiful ideas of space scientist Krafft Ehrlicke and Renaissance philosopher Cardinal Nicholas of Cusa. She concluded with an appeal to those present not to act as spectators on the stage of history, but engage in the battle for the new paradigm with us.

Her speech, about 80 minutes long, may be heard above, or at: https://soundcloud.com/si_dk/helga-zepp-larouche-in-copenhagen-donald-trump-and-the-new-international-paradigm-1

Afterwards, there was an intensive hour-long discussion, with questions from all of the different groups represented. Mrs. Zepp-LaRouche ended by challenging the audience to decide what they want to do with their lives, what mark they will make to benefit all humanity, far into the future.

Zepp-LaRouche's speech and discussion had a profound effect on all present.

Download (PDF, Unknown)

Discussion:

(There is no video or audio of the discussion period, only this transcript.)

Helga Zepp-LaRouche in Copenhagen December 12, 2016

Discussion

(To facilitate free discussion, the questioners are not identified, and the questions are summarized. The answers are complete.)

Question: Can we be optimistic about Trump's presidency, because he is skeptical about climate change, is for trade war with China and Mexico, opposes the free trade deals, and has called for tearing up the nuclear deal with Iran.

Helga Zepp-LaRouche: I said earlier that the potentialities for change are there, but it depends, to a very large extent, upon us – what we do. When Trump got elected, my first response was, this is what I call the 'dog pull-tail, let-go feeling.' What I mean by that is that when you pull the tail of a dog, which you should never do, naturally, and you let go, the pain stops. When you pull, there is pain, and when you stop pulling, the pain goes away.

So, in a certain sense, the election of Trump was the tail let-go feeling, because we were on an immediate course toward WWII, and that was really the primary point, because if Hillary Clinton would have been elected – unfortunately, Hillary Clinton, when she was in the Obama administration,

transformed from being a relatively OK person, she was never great, but in 2008, she was relatively decent, compared to what she became, because she capitulated to Obama, and when she made this terrible statement, for example, in Libya, about the murder of Gaddafi, "We came, we saw, and he died." This is barbarism.

Her behavior in the Ben Ghazi case. There were so many things where she became worse than Obama, almost. So the immediate thing was that that big danger, that she would have continued the policies of Bush and Obama, in the confrontation with Russia and China, that that was stopped is, already, for the survival of civilization, the most important step.

Now, on these other points. Naturally, there is climate change. There is no question about it. But the question is, what is the cause of it? And the Schiller Institute had several conferences where we invited extremely important scientists who presented, beyond a doubt, that if you look at the last 500 million years in the history of the Earth, you have a continuous cycle of ice ages, of warming periods, of small ice ages, and the man-made component of climate change is absolutely negligible. It's a big fraud, for example, it's a big business. To sell CO2 omission quotas, is like selling indulgences in the Middle Ages.

Obviously, there are climate changes, and some countries which have low coasts are very much affected, but then you have to adapt to these climate changes with modern technology, and you cannot solve the problem by going to electric cars, or going to decarbonization of the world economy. This is a big fraud, and I am not saying that Trump is saying this for all the right reasons, but the idea to impose measures implied with the "great transformation" Schellnhuber is talking about – I mean these people do not want development.

We have been on this case for the last – as a matter of fact, we, the LaRouche movement, had a conception about the development of the world really starting at the end of the sixties.

I joined Mr. LaRouche because I went to China, Africa, other

Asian countries, and I saw the horrible, horrible underdevelopment. So I came back from this trip, and I said, 'I have to become political, because I want to change this.' I could give you a long, long story of the many observations, because I went with a cargo ship, and when you go to these countries with a cargo ship, you get a quite different idea than if you go on a 5-star cruise, and hotels. You see how the poverty affects people in their real lives. And I came back, and I looked at all the political movements, and I saw that LaRouche was the only one who said, 'We have to have Third World development. We have to have technology transfer. We have to alleviate this poverty.'

And we had a positive conception already in the seventies, and therefore, when the Club of Rome appeared, we immediately said, 'This is a fraud.' Because the Club of Rome said, 'There are limits to growth. We have reached equilibrium. Until the year 1972, you could develop, but now, we have reached equilibrium, and we have to have sustainable development. We have to have appropriate technology.' These notions did not exist before, because before, you had the idea of a UN Development Decade, where each decade, you would overcome the underdevelopment by qualitative jumps. And when we recognized this propaganda by the Club of Rome, we immediately said, 'This is a complete fraud,' and the people who wrote the book "Limits to Growth," Meadows and Forrester ...

Q: A followup about the Paris climate summit.

A: I would like to give you written documentation afterwards of the studies that were made by these geologists, which are, without question, the explanation of climate change is not man-made. The anthropogenic aspect of it is so miniscule. Climate change has to do with the position of the solar system in the galaxy, which goes in cycles around a certain axis, and you can see that over 500 million years, the data confirms that you have these wide changes. Greenland is called Greenland, because it was green. There used to be vineyards. You had ice ages which completely covered the Earth, and the reason why I went into this longer history, is to show how the

environmentalist movement was created with the attempt to keep development down, and climate change is just another expression of the same effort.

If you look at which firms which are investing in solar parks, in wind parks, who is controlling the CO2 emission trade, you have all the top hedge funds in London and Wall St. I can give you a lot of documentation about it, which does not mean that climate change is not real, because you have the rise of the oceans, and you have climate change, you have extreme weather, but that has been happening for hundreds of millions of years. And, on the other points you raised, obviously, from our standpoint, the cancellation of NAFTA, is a good thing, because NAFTA did not allow development for Mexico. As a matter of fact, NAFTA is the incarnation of the cheap labor production model of free trade. What you need is – especially countries which are not developed, you need protective tariffs for their own good. They have to develop a domestic market first. The booklet which I emphasized, which you should please read, "Against the Stream," is one of many, but it is very condensed, and a very good book.

The question is, 'What is the source of wealth?' Is the source of wealth cheap labor, to buy cheap raw materials, produce cheaply, and sell expensive? Is that the cause of wealth? No. The only cause of wealth is the increase in the creativity of labor power. And a good government is, therefore, investing the maximum amount into education, into sponsoring the creativity of youth, of labor, and the more people in the labor force, by percentage, are engineers, scientists, the more productive the economy becomes.

And the free trade system, of which NAFTA is just one example, did exactly the opposite. China, which was part of this in the beginning – the reason why China today has so many environmental problems, like smog, like a large amount of groundwater being contaminated, is the result of the fact that China, in the beginning of its industrialization, accepted being a cheap labor production place for the U.S. and for Europe. When I was in China, even in 1971, I visited some

factories which were horrible. They were absolutely horrible. The working conditions were terrible, the labor force, which produced electrical devices for radios, it was horrible. They worked for 18 hours. No health system. It was just terrible. And that is how China developed in the first phase.

But then China, with Deng Xiaoping, started to recognize that that is the wrong way. So China is now on a completely different track. They are putting the maximum emphasis on science and technology, the increase of excellence. Last year, they produced 1 million scientists. That's double of what the U.S. produced. Obviously China is a larger country, but still. What will finally be decisive is the number of people who are creative. And that is why China, right now, has the best education system, because they have understood that the source of wealth is not raw materials. Is not trade conditions. It is the creativity of their own people. And that it a good thing. If we go to a system where we have a certain amount of protectionism, to protect the development of the domestic market, it is a good thing.

There is no danger of cutting [countries off from one another], because all of these infrastructure projects are connectivity. The world will be more connected than ever before. But this whole myth of free trade is really a very bad thing. It has been coined by the people who profit from it. That's why the world is in the condition it is right now, where the rich become richer, and the poor become poorer. The middle class is being destroyed all over the world. And I would really like to communicate with you so that we can deepen this dialogue.

On the Iran thing, I don't think he will break it, but that is my hope. I don't know.

So, I'm not saying he's a – as I said, Baron von Knigge would get a heart attack when he hears Trump's speeches, but the world was in such a grip of evil, satanic evil, that it is a good thing that there is a break, and the unfortunate thing, is that Europe is still in this grip.

You can see it. Von der Leyen, the German Defense Secretary,

had the funniest reaction. The day after the election of Trump, she said 'I am deeply shocked,' about this election result, because nobody thought this would happen. Now, this same lady is now parading in Saudi Arabia with Crown Prince Bin Salman Al Saud, and she isn't shocked. So, I don't know what's wrong with her. I think that that would be a good place to be shocked, or not even go there.

So, I have come to the conclusion that a lot of the Europeans who react this way to the defeat of Hillary, are obeying another power in their head, and that power I call The British Empire, which is still in place, and it dominates Europe, and that is why they feel – I was asking myself, how come all of these politicians are so arrogant towards the new president of the U.S.? Because they were the boot-lickers of Washington until yesterday, and they would immediately do everything Washington would say and do, so I asked myself, 'Where is this sudden self-assertedness coming from?' And the only explanation I came up with, was to say, they must have an idea that there is another power which is more powerful than Trump, otherwise, they wouldn't have this sudden arrogance.

And it is the British, because you will see tomorrow, because tomorrow, there will be a federal press conference in Berlin, where a number of people will present their contribution to the German chairmanship of the G-20, which will take place in July in Hamburg. This will be Joachim Schellnhuber, the head of the WBGU (German Advisory Council on Global Change), this is the scientific advisory organization advising the German government. He put out this paper about 'the great transformation,' which we wrote about. You can look in the archive. He is the head of the idea of a decarbonization of the world economy.

Now, if you decarbonize the world economy, without having fusion, that would be one thing, to have fusion power in place. Then you can talk about getting rid of fossil fuels, but without having fusion, and being against nuclear energy, fission, it means that you will reduce the world's population to 1 billion or less, because there is a direct correlation

between the energy-flux-density, and the number of people you can maintain. Schellnhuber said that the carrying capacity of the Earth is maximum 1 billion people. He didn't say that he wants to do with the 6 billion who are already there. If he would be consequent, he should hop away from this planet.

And they will announce a sinister plan, to try to use the fact that many countries have environmental problems, to sneak in their anti-development programs. People should not be naïve, because not everybody thinks that population growth is a good thing. There are many people who think that each human being is a parasite, destroying nature. That is the image of man which many people have. The greenies, for example.

We look at it in a different way. We think that the more people you have, the greater longevity you can have, division of labor, and a modern scientific society needs many people with a long life span. Because if you are in the Third World, and you die, and you have an average life expectancy of 40 years, or less, you cannot have scientists, because the production of a scientist takes 30-35 years, and if people then die right away, then you can't have a modern society.

So the more creative people you have, the better. Each human being is an incredible addition, because we are creative.

Tom Gillesberg: Schellnhuber, for his services, was appointed Commander of the Order of the British Empire (CBE), and for him, he personally has said, that the highpoint of his existence was that the British Queen, personally, gave him the Order of the British Empire, for his efforts to reduce the possibility for mankind's survival, you could say, so it is connected with what you said.

Q: This is the best speech I have ever heard in my life.

Is this a second American Revolution, and will the Federal Reserve, which is privately owned, be closed down, and will money be created for the benefit of all people, and not just the private Fed?

A: I don't know, because, as I said, there are so many unknowns about Trump, and what he will do, and how it will play out. All I can say is, if Trump does not fulfill his

promises, the same people who caused his election, will topple him. Because I don't think that this process, which is now underway, where ordinary people have just had it – If you think about the declaration of Independence, it has this formulation that you will not bring down a government system for light reasons, but, if for a long time, the common good is being violated, I don't know the exact text, then, people have the right and duty to replace this government with a rightful one, and that idea I call natural law.

It's the same idea that Friedrich Schiller had in Wilhelm Tell. This is a play he wrote, which takes place in Switzerland. There, the Hapsburg oligarch is also trampling on the rights of the Swiss people, then they unite with the Rütli Oath. There is this beautiful formulation which says, 'When the rights of people are trampled upon, they have the right to reach out to the stars, and take from the stars those rights which are eternally embedded in these stars. (I am not saying it as beautifully as Schiller does.)

If you compare these two texts, the Declaration of Independence, and the Rütli Oath from Schiller's play, they are almost identical, and it's very clear that Schiller was inspired by the American Revolution when he wrote that play, because in his plays, there are many ideas which resonate with the American Revolution, and he actually wanted to immigrate, at one point, to America.

So I think that if Trump turns out to be another fraudster, which we don't know yet, I think that this process of revolt will continue, because I only mentioned some elements.

I could mention that there are many countries now in realignment. for example, the Philippines, Duterte. This was supposed to be the playground for the conflict with China in the South China Sea. Now Duterte sent his Defense Secretary, Lorenzana, to Russia and China, to buy weapon systems from Russia and China, and to establish a friendship with China, and he said, 'The Philippines is no longer the colony of the U.S.'

Then you have Japan, which was the junior partner of the U.S.

in the Pacific. Abe went to Sochi, meeting with Putin. In three days from now, Putin will go to Japan to have a state visit. They are talking about a peace treaty between Russia and Japan.

All of these are new alignments. There is a shift in the strategic situation, and I don't think that that shift can be reversed.

Q: About Russia hacking the U.S. election. Why doesn't the U.S. have anti-hacking measures? Can you explain that?

A: I cannot explain that, for the same reason that I cannot explain why the NSA is surveilling everyone, all their phones, their communications, worldwide. They can observe all of these things, but they don't know about terrorism. They don't know about drug trafficking. They don't know about money laundering. Either their system is not so good, or they are looking in the wrong direction. I can't answer your question.

Q: Will the result of the Brexit be positive for Europe, to enable continental Europe to become stronger, and to improve cooperation with the eastern parts of Europe?

A: I think that the EU is not functioning, and I think it is not just the Brexit. The "No" in Italy is a reflection of the same dynamic. Now you have Gentiloni, the new prime minister, and they will probably go for new elections. Right now, in the polls, you have the 5 Star Party leading. If they win, and form the new government, they have already said that they would leave the EU, and leave the Euro, and, in a certain sense, it is not functioning.

The reason I was against the introduction of the Euro from the beginning, was because we said that it cannot function. You cannot have a European currency union in something which is not an optimal economic space. You cannot put advanced industry together with an agrarian country, with completely different tax laws, pension laws, and you don't want a political union, because Europe is not a people. You don't have a European people. I don't know what the Danes are saying. I don't know what is in the Danish newspapers. The people of Slovenia have no inkling of what is happening in

Alsace-Lorraine, and so forth, and so on. You don't have a European people. Esperanto doesn't function. You have 28 nations, 28 histories, 28 cultures.

That doesn't mean that you can't work together. I think that the idea of Charles de Gaulle to work together as an alliance between perfectly sovereign fatherlands, that is a correct idea. And all these fatherlands can adopt a joint mission, like to develop Africa, or other things.

I just think that this European Union is not going to stay forever.

Q: (followup) Will it be easier for Germany and France to promote this development, as the leading countries?

A: Everybody says that Germany is the biggest beneficiary of globalization, the EU, and the Euro, but that's not really true, because, if you look at it more closely, then you can say that since the introduction of the Euro, the domestic market of Germany has completely stagnated. And the number of people who became poorer has increased.

Q: (followup) What about regarding the dialogue with Russia.

A: Oh yes, that would be much easier.

I do not think that this EU bureaucracy is capable of reform, because by their self-understanding, they are the local pro-consuls of this empire, and I think that it would be much better if Germany, France, and other countries have individual relations. And I don't think that – this whole idea that you need a European Empire to compete with Russia and China and other emerging countries – The EU, by definition, is an empire. They have said it themselves. Robert Cooper, who has some kind of advisory function [currently serving as EU Special Advisor with regard to Myanmar], he said that the EU is the fastest expanding empire in history. It's a bad idea. And the Russians for – I noticed this since the beginning of the year 2000, that the Russians did not make a difference anymore between the EU and NATO. They said that it's the same thing. And it is the same thing.

Q: You said that the One Belt, One Road was stripped of commercial interests from the Chinese side, as opposed to the

IMF, World Bank. On what basis do you say that it is less interest-driven than the Bretton Woods institutions?

A: Well, because, the question is not that I'm saying that China is perfect. I'm not saying that. But when you look at anything, you have to look at the vector of development, is it going upward, or is it going downward? And from that standpoint, I had the advantage that I was in China in 1971, which was in the middle of the Cultural Revolution. This was so different than China today.

The Cultural Revolution was horrible for the people. The Red Guards would take people out of their homes, put them in jail, send them to the countryside, and people were distraught.

And now, people in China are happy. If you talk to students, or to young people, they are optimistic. They say, 'Oh. I will do this in the future. I have these plans.' I talked to a group of students in Lanzhou two years ago, and they said, 'We will go to Africa. We will develop Africa.' I have never heard a German student say this. Yeah, when I was a student, but that's a long time ago.

I think that it is very worthwhile to read the speeches of Xi Jinping. There is a book, "The Governance of China," but that only has about 60 speeches, and there are many, many more. For example, you should read the speeches he gave when he went to France, to Germany, and to India.

For example, when he went to India, he made a speech which was really incredible, because he said that he loved Indian culture from his early youth, and then he gave so many examples of the high points of Indian culture, the Gupta period, the Upanishads, the Vedic writings, Rabindranath Tagore, many predicates which prove that he really knows what he is talking about. He is not just one of these politicians who have a PR advisor about how to make nice bubbles in your speeches, but you could really see that he means it. And the same for Germany. He came to Germany and he emphasized Schubert and Heine, things which I also appreciate about Germany, and he did the same thing in France.

And I don't think that the Chinese leadership would agree with

me when I say this, but I think that they are less communist than Confucians. They probably would not admit that, because they are officially the Communist Party, and that's OK, but, I come from Trier, and Trier is the birthplace of Karl Marx, so I have studied Karl Marx, and I think that they are still socialist, or communist, or whatever, but they always said that they are communist with Chinese characteristics, and these Chinese characteristics are Confucianism.

And the Confucian idea of man is lifelong learning, lifelong perfection, that everyone should be a Jinzi, a wise man, a noble man, and Confucius said, if the government is bad, then the Jinzi, these wise people, should replace the government. Also the idea that you have to have an harmonious development, starting with the family, continuing in the nation, and then, larger, among the nations.

China is the only country that has not made wars of aggression, colonial wars, in its 5,000 years of history. It was invaded many times, the Opium War, and things like that, but China is not an aggressive nation, at all.

And if you look at what they are doing in practice, the IMF and the World Bank have prevented Third World development, and China is going from one country to the next, building science cities, helping with space cooperation, bringing in developing countries in the most advanced areas of science, in order to not prevent their development. I think this is a completely different approach.

I think that the Chinese have come up with a new model of government, which I have not seen in any place in Europe, the U.S. ever, and it's a model which is overcoming geopolitics, which is, if you say, 'I have a win-win for cooperation. Everybody can join.' Then, if everyone joins, then you have overcome geopolitics.

And geopolitics is the one thing that caused two world wars, and in the age of thermonuclear weapons, we cannot have geopolitics anymore. So I think that these are very important differences.

Sure, China has its own interests. Win-win means that China

also has an interest. China has advantages, but, for example, if you ask people from Africa, 'Would you rather have deals where China gets raw materials for long periods of time, but they build infrastructure for Africans.' They like that much better than Europeans who come and say, 'Oh, you should obey democracy,' and do nothing.

Q: Statement about Chinese infrastructure projects in Morocco. Both are winners, as opposed to projects 20 years ago run by other countries. The Chinese there have learned Arabic. The projects have greatly reduced the travel time. They have a different perspective than the French, and Europeans had.

Tom Gillesberg: Do you have final remarks?

A: I would just say that people should not just believe, or not believe, what I am saying, but take an active attitude to try to find out what the truth is, for themselves. Because the world is not helped by replacing one ideology by another. The only way you can be certain, is that you become a truth-seeking person yourself. Because the whole question about what went wrong, is that people forgot what it is to be an honest truth-seeking person, taking the truth not as something you reach finally, but something you always improve.

Schiller had this beautiful writing about universal history, where he said that the philosophical mind is the first one to take his own system apart, to put it together more perfectly again.

I think that that quality – and, also, we had two days ago in Berlin, a very important event, which was also about the dialogue of cultures, and every – we had a very important presentation, which you can soon see on our webpage, where we had a double bass player who spoke about the importance of Wilhelm Furtwängler as a conductor, and he gave some musical examples, and he compared the performances of Furtwängler with some modern conductors, and the difference is so unbelievable. The music of Furtwängler is transparent. It is beautiful. It is absolutely overwhelmingly uplifting, and many of the other conductors are just playing along, with no respect for what the composition is.

And he really described, with many quotes from Furtwängler, that what is needed is this inner quality of truthfulness. That you don't fake it, because if you're not truthful – for example, you cannot recite poetry, if you're not truthful. You cannot sing beautifully, if you're not truthful. Sure, you can sing brilliantly, you can do all kinds of tricks, and it impresses people, but to really produce art, you have to be truthful. You have to try to understand the poetical idea, the musical idea. You have to step back with your ego behind what the composer or the poet wrote. And that's what is wrong with modern theater. In Regietheater, they just say, 'I don't care what Schiller wrote, or what Shakespeare wrote. I just make my modern interpretation. I put Harley Davidson's into Shakespeare, and it doesn't matter.' And that is not art.

And I think the question is, 'What do you do with your life?' That is really the question. Are you becoming a creative person, devoted to that with your life, you contribute to enable mankind to move on a little step further, and become better.

Or, are you just eating three tons of caviar, and have 3,000 Porsches. And then, when you die, they write on your gravestone, 'He/she ate three tons of caviar, and had 3,000 Porsches,' and that was it.

No, you should try to be an honest person, trying to make human society better with what you do. And, once you do that, you become happy. Then you are free. This inner freedom, is what you should try to find. And that is the only way that we will win that battle. It's not Trump. It is, can we get enough people to be innerly free.

And then we win.

End of discussion

Et frit Aleppo

Leder fra LaRouchePAC, 12. december, 2016 – I dag erklærede den syriske hær officielt sejren over terroristerne i Aleppo. Dette sker efter terroristernes fire år lange besættelse af byen; men det sker henved 24 dage efter, at den syriske regering, med russisk støtte, lovede at generobre byen fuldstændigt. De handlede imod hele oppositionen forøvet af London, Paris, Washington og Saudi-Arabien, der støttede »moderate« oprørere på jorden og førte løgne- og chikanekampagner i De forenede Nationer i New York.

SANA, den syriske regerings nyhedstjeneste, sender i aften en video, hvor præsident Bashar al-Assad ønsker syriske tropper tillykke ved deres stillinger i Aleppo. Prisen for denne sejr for principper har været forfærdelige lidelser og tab af liv, men sejren er godt og grundigt vundet. Folk fejrer den nu.

✘ Vi må nu tænke på nødvendigheden af en Marshallplan for området – de '5 søers plan', eller »Fønix«-plan, for en genopbygning af Syrien og hele området, som Hussein Askary og Ulf Sandmark har udviklet, og som Schiller Instituttet har promoveret.

I sidste uge, den 8. dec., midt i de sidste dages kampe om Aleppo, var Kinas særlige udsending til Syrien, Xie Xiaoyan, i Damaskus for at drøfte humanitære hjælpeoperationer, såvel som også andre planer om hjælp til den krigshærgede nation. I mellemtiden, i New York i sidste uge, stod Kina sammen med Rusland og andre nationer om at modsætte sig de svigagtige resolutioner om våbenstilstand og hjælp til Aleppo, der, i et forsøg på at opretholde kampen om Aleppo, var blevet foreslået af aksen bestående af Det Hvide Hus, London, Saudi-Arabien og Frankrig.

I USA foregår der en hysterisk kampagne imod Rusland og præsident Putin, hvor man bruger løggen om, at russiske, statslige hackere skulle have grebet ind i de amerikanske valg, og også, at det var til fordel for Donald Trump. Dette kommer efter rapporter i medierne i sidste uge om, at CIA er i besiddelse af »hemmelige« beviser for, at Rusland begår disse kriminelle handlinger og er blevet en farlig modstander. Putin er den stærke mand, der udøver trusler, han er en krigsforbryder i Syrien, osv.

Efter at Lyndon LaRouche i dag blev briefet om situationen, bestilte han en kronologi (se nedenfor), der går tilbage til juli 2016, over denne løgnekampagne, og hvor WikiLeaks publicerede e-mails, der afslørede det aftalte spil mellem Hillary Clintons kampagne og det Demokratiske Partis Nationalkomite, om at favorisere Clinton og lægge forhindringer i vejen for Bernie Sanders. Daværende formand for Demokraternes Nationalkomite, Debbie Wasserman Schultz, måtte træde tilbage før Demokraternes partikonvent. Siden da – og især efter at have tabt præsidentvalget – har Obama- og Clinton-flokken bestræbt sig endnu mere på at aflede opmærksomheden fra den folkelige afvisning af deres mange forbrydelser, ved at fokusere på en svingagtig dæmonisering af Rusland og Putin.

Måden, dette skal forstås på, sagde LaRouche, er den, at dette er et britisk svindelnummer, en bestræbelse fra Dronningens side for at beskytte Obama og forhindre muligheden for, at Londons og Wall Streets politik skrottes. De aktuelle 'aggressiv hund'-angreb mod Rusland bør ses i denne globale sammenhæng – med sammenbruddet af det mislykkede system i USA under Bush og Obama, og af selve Det britiske Imperium, og ligeledes i sammenhæng med de brud, der nu kommer fra Europa, og nu, gennembruddet i Aleppo. Vores kamp er en kamp for principper.

Supplerende materiale (engelsk):

Chronology: The 'Blame Russia' Operation for Election Interference Is a British Fraud

Dec. 12, 2016 (EIRNS)—The current hysteria to blame Russia for hacking and interfering in U.S. elections is no civic vigilance, but a classic British fraud operation, for the Queen to protect her Obama and avert the dumping of his failed London/Wall Street policies. It should be seen in the widest international context, of the collapse of the U.S. economic and political system, as well as the potential break-away from this collapse by populations around the world, from the Philippines, to Italy, to Bulgaria, to Moldova, to the U.S., to the Brexit voters, and more.

The chronology below shows the beginnings of the fraud, with the July 2016 Clinton campaign charges against Russia, made after leaks showed that the Democratic National Committee was secretly acting in Hillary's favor against Bernie Sanders, her principal Democratic opponent. Next, the Obama Administration itself jumped in to make accusations against Russia, as voters started lining up against Clinton. Then, after the electorate went for Trump, Obama formally called for an investigation of Russian involvement. Now there are calls for delaying the Electoral College vote altogether, and even for a re-election, plus denunciations of Russian President Vladimir Putin for hijacking the election.

– Spring, 2016 –

JUNE. The Democratic National Committee said that two hacker groups had invaded its IT systems. The assertion was then later made by the Hillary Clinton campaign and the Obama Administration that the hacking, and subsequent release of emails, was "consistent with" Russian tactics, while not denying the illegal activity that had been exposed by the release.

– Summer, 2016 –

JULY. Before the Democratic Party Convention began, WikiLeaks posted some 20,000 emails from the DNC showing it was favoring Hillary Clinton, and prejudiced against her primary opponent Bernie Sanders, a breach of their own rules of impartiality. The DNC Chairman, Rep. Debbie Wasserman Schultz, was forced to resign just before the convention due to the exposure. Julian Assange, head of WikiLeaks, denied that Wiki had hacked the emails, but said that they came from a leaker.

– Autumn, 2016 –

OCT. 7. The Obama Administration formally accused Russia of conducting cyber attacks aimed at the elections. A statement was issued by James Clapper, Director of National Intelligence, and Jeh Johnson, Department of Homeland Security, saying that, "We believe, based on the scope and sensitivity of these efforts, that only Russia's senior-most officials could have authorized these activities." Such "belief," and never evidence or proof, has remained the basis of all charges. The activities referred

to
were hacking attempts against state election systems. Clapper
and
Johnson, while not blaming the Russian government
specifically,
asserted that the patterns of "scanning and probing" could be
traced in many cases to servers operated by a Russian company.

A careful review of the Clapper-Johnson statement,
however,
made clear that there was no unanimous consensus among the
U.S.

intelligence agencies that there was adequate proof to accuse
the

Russians of being behind the alleged hacking. In fact, by
October, according to a Dec. 12, 2016, *Washington Post*
account,

quoting FBI officials, the Bureau had greatly scaled back its
five-month long probe of Russian interference and ties to the
Trump campaign, due to lack of sufficient evidence.

OCT. 8. The Russian Foreign Ministry responded that the
hacking
accusations lacked any proof, and were intended for the
purpose

of inciting, "unprecedented anti-Russian hysteria." Dep.
Foreign

Minister Sergei Ryabkov, on the Ministry website, denounced
the

U.S. statements as "dirty tricks."

NOVEMBER. During October through Nov. 6, WikiLeaks released
several batches from a trove of over 50,000 emails, from the
private email account of Clinton's campaign manager, John
Podesta. Again, WikiLeaks spokesmen stated that they did not
receive the documents from hackers, but obtained them from
whistleblowers inside the United States.

DEC. 9. The *Washington Post* and *New York Times* reported that the CIA knew that Russia was behind hacking during the elections.

Naming no sources, nor facts, the *Post* wrote, "The CIA has concluded in a secret assessment that Russia intervened in the 2016 election to help Donald Trump win the presidency ... according to officials briefed on the matter."

The London *Guardian* reports the same line full-blast. However, the *Guardian* itself quoted an expert debunking this. ZeroHedge reproduced a *Guardian* article, featuring a British diplomat (friend of Assange) who has met and knows the leaker of the DNC emails. Those who know the leaker know, says the diplomat, that the emails were leaked, not hacked, and the leaker is not Russian but American.

From the *Guardian* piece: "Assange has previously said the DNC leaks were not linked to Russia. A second senior official cited by the *Washington Post* conceded that intelligence agencies did not have specific proof that the Kremlin was directing the hackers, who were said to be one step removed from the Russian government.

"Craig Murray, the former UK ambassador to Uzbekistan, who is a close associate of Assange, called the CIA claims 'bullshit,' adding: 'They are absolutely making it up.

"`I know who leaked them,' Murray said. 'I've met the person, who leaked them, and they are certainly not Russian, and it's an insider. It's a leak, not a hack; the two are different things.

"`If what the CIA is saying is true, and the CIA's

statement refers to people who are known to be linked to the Russian state, they would have arrested someone if it was someone inside the United States.

"`America has not been shy about arresting whistleblowers and it's not been shy about extraditing hackers. They plainly have no knowledge whatsoever,' said Murray."

DEC. 9. Obama ordered a review of Russia's involvement in hacking to rig elections, going back to 2008.

DEC. 9. Nancy Pelosi, House Minority Leader, issued a statement, saying, "Any Administration should be deeply troubled by Russia's attempt to tamper with our elections."

DEC. 9. Sen. Lindsey Graham (R-SC), to CNN, "I'm going after Russia in every way we can go after Russia....they're one of the most destabilizing influences on the world stage. I think they did interfere with our election, and I want Putin to personally pay a price."

DEC. 10. Sen. Lindsey Graham issued a stream of tweets that Russia "is trying to break the backs of democracies—and democratic movements—all over the world." He wrote, "Don't have to be Sherlock Holmes to figure out what Russia is up to—they're trying to undermine democracies all over the world."

DEC. 10. Reporter Glenn Greenwald, on Intercept: "There is still no evidence for any of these [CIA] claims. What we have instead

are assertions, disseminated by anonymous people, completely unaccompanied by any evidence, let alone proof... Anonymous claims leaked to the newspapers about what the CIA believes do not constitute proof, and certainly do not constitute reliable evidence that substitutes for actual evidence that can be received. Have we not learned this lesson yet?"

DEC. 11. Four Senators issued a joint statement calling for an investigation of Russia's involvement in election interference.

Democrats Charles Schumer (NY) and Jack Reed (RI); and Republicans John McCain (R-AZ) and Lindsey Graham (R-SC).

DEC. 12. Ten electors in the Electoral College (from six states and the District of Columbia) released an open letter to Director of National Intelligence James Clapper, asking for confirmation of whether Russia interfered in the 2016 elections, as a condition for the electors to formally cast ballots in the Electoral College when it meets Dec. 19 in respective states. This initiative is endorsed by the Hillary Clinton campaign. The electors' letter says they, "require to know from the intelligence community whether there are ongoing investigations into ties between Donald Trump, his campaign or associates, and Russian government interference in the election, the scope of those investigations, how far those investigations may have reached, and who was involved in those investigations." A leader of this ploy is Christine Pelosi, daughter of Nancy Pelosi.

DEC. 12. John Podesta, on behalf of defeated and conceded candidate Hillary Clinton's "campaign," of which he was manager,

requested that the CIA or "intelligence community" give a briefing to the Electors at the Electoral College meeting, before

they cast their votes. Clearly aimed to have an official executive agency intervene to tamper with the Electors' votes.

Politico: "In his statement released on Monday [Dec. 12],

Podesta said 'The bipartisan electors' letter raises very grave

issues involving our national security,' and added that electors

have a solemn responsibility under the Constitution and we support their efforts to have their questions addressed...'

The statement describes how 'we' continually protested that

the Russians were doing it, indicating Podesta is speaking here

for Clinton's campaign. 'We now know that the CIA has determined

Russia's interference in our elections was for the purpose of electing Donald Trump. This should distress every American.'"

The "bipartisan electors" refers to the 10 led by Nancy

Pelosi's daughter.

If done, this would be the most serious such executive interference in elections since Andrew Johnson requested that the

Army help him convene a Congressional session including southern

slave owner "Congressmen" whose entry Congress had rejected.

Ingen tid til selvtilfredshed – Briternes, saudiernes og Obamas terrorapparat vil fortsætte hæmningsløst, indtil det destrueres

Leder fra LaRouchePAC, 11. december, 2016 – ISIS er på flugt fra de syriske og russiske styrker; det ene valg efter det andet (Brexit, Filippinerne, USA, Frankrig, Italien, Sydkorea) viser, at befolkningerne føler afsky for det britisk/amerikanske bankimperiums økonomiske diktatur og forsøget på at indlede krige med Rusland og Kina; Kina og Rusland opbygger partnerskaber med over 100 nationer for at samarbejde om store udviklingsprojekter for at skabe moderne nationer og eliminere fattigdom, som Kina næsten har opnået.

Alt dette giver grund til optimisme. Men, som Helga Zepp-LaRouche sagde i dag, så må vi ikke blive selvtilfredse. Det sårede dyr, som er Det britiske Imperium og dets marionet-neokonservative, der især omfatter Obama, i USA, vil ikke sky noget middel for at ødelægge fremvæksten af dette nye paradigme, især i USA. I takt med, at ISIS er i færd med at blive besejret i Syrien, går de saudiskskabte terrorister bersærk internationalt med morderiske selvmordsangreb, der blot i løbet af de seneste dage har dræbt over hundrede mennesker og såret mange andre, i Egypten, Tyrkiet, Yemen og Nigeria. Obama og fraktioner i CIA kommer med vilde påstande om, at de ikke tabte valget i USA, men at det var Putin, der stjal det! Det får på en måde 1940'ernes og '50'ernes Harry Truman/Joe McCarthy-heksejagt på kommunister til at ligne en barneleg, og Obama har krævet, at James Clapper, direktør for

den Nationale Efterretningstjeneste, leder et team, der skal undersøge det såkaldte russiske valg-tyveri til fordel for Trump.

Husk på, at det var Clapper, der for den amerikanske Kongres svor på, at der ikke fandt nogen masseovervågning af amerikanske borgere fra efterretningsvæsenets side sted – en løgn, der var en vigtig årsag til, at Edward Snowden besluttede at afsløre, at det var præcist, hvad de gjorde, og mere til, i hele verden. Set i dette lys var det rigtigt af Donald Trump at afvise denne fraktion af efterretningssamfundets »latterlige« påstand om russisk indgriben (andre fraktioner tilbageviser løgningen), og at minde os om, at dette var de samme mennesker, der lancerede ødelæggelsen af Mellemosten ved hjælp af den overlagte løgn om Saddam Husseins angivelige masseødelæggelsesvåben, selv, da FN's team i Irak rapporterede, at disse ikke eksisterede.

På den anden side, så må optimisme ikke blive til selvtilfredshed. Trump er en ukendt størrelse. Alt imens han har omgivet sig med ledende generaler, der har udtrykt stærk opposition mod Obamas risikable militærentyr i Mellemosten og ønsker at samarbejde med Rusland om at knuse terrorist-svøben, og ligeledes, at han har krævet en genindførelse af Glass-Steagall, så er Trump samtidig omgivet af Goldman Sachs-folk, der har anført udplyndringen af ikke alene USA, men af en stor del af verden, på vegne af finansimperiet i London og New York. Hvilken politik, der vil lede USA og Vesten i de kommende måneder, vil blive afgjort af den grad af mod og beslutsomhed, som mønstres af den amerikanske og europæiske befolkning, der vil gå videre end til at »smide disse uduelige karle ud« og kræve et ægte, nyt paradigme – som vil erstatte City of Londons og Wall Streets herrevælde med Glass-Steagall og Lyndon LaRouches Fire Love samtidig med et krav om, at USA og Europa går med i den Nye Silkevej og samarbejder *med* Kina og Rusland, snarere end at true med krig *mod* dem.

(Se LaRouchePAC-video om LaRouches Fire Love, med fuldt dansk

udskrift)

☒ Spørgsmålet om et potentielt Nyt Paradigme, baseret på udvikling snarere end geopolitik, var på programmet i denne uge i Shanghai ved et forum, der var sponsoreret af Shanghai Institut for Internationale Studier og Forskningsinstituttet for Dialog mellem Civilisationer (DOC), hvor man forbereder samarbejde mellem den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU), der er lanceret af Rusland, og Bælt-og-Vej-initiativet, lanceret af Kina. Som stifter af DOC, dr. Vladimir Yakunin, formulerede det som et spørgsmål, der skal løses: »Hvordan sikrer vi os, at den samtidige udvikling af disse forskellige vækstcentre fører til synergi, og ikke konflikt? Det Økonomiske Silkevejsbælte og den Eurasiske Økonomiske Union kunne blive det, der viser vejen.«

Foto: Syrisk militæroperation for at befri de sydlige distrikter af det østlige Aleppo. (30. nov.) (twitter.com/AlalamChannel)

Video: En ny æra for USA: LaRouches Fire Love

10. december, 2016 – Lyndon LaRouches kortfattede 2014-dokument for den politiske strategi, med titlen, »Fire Nye Love for USA's omgående redning: Ikke en valgmulighed, men en uopsættelig nødvendighed!«, skitserer grundlaget for, at menneskeheden uophørligt kan gøre fremskridt. Ikke flere økonomiske recessioner! Denne video dækker LaRouches 'Fire Love', der har rødder i Alexander Hamiltons originale, økonomiske principper, der skulle lede USA: Glass-Steagall, Stats-bankpraksis (gennem en Nationalbank), udstedelsen af

statskredit til forbedring af produktiviteten samt et forceret program for fusionskraft. De betydningsfulde, politiske forandringer, der finder sted i hele verden, inklusive valget af Donald Trump i USA, reflekterer et internationalt skifte, bort fra det transatlantiske områdes nedbrudte og rådne system, og hen imod det spændende, nye paradigme, der kommer fra Kina og Rusland, med økonomisk og videnskabeligt fremskridt. Lyndon LaRouches politik med de »Fire Love« er midlet til at vende det økonomiske forfald omkring, som har fundet sted under Bush' og Obamas præsidentskaber, og slutte os til Rusland og Kina for at udvikle et helt nyt paradigme med samarbejde mellem nationer. Jason Ross fra LaRouchePAC Videnskabsteam (også kaldet The Basement) diskuterer, hvordan vi kan gennemføre LaRouches ideer i USA i dag.

[Se fuld dansk tekst her.](#)

LaRouche PAC Friday Webcast, December 9, 2016

A NEW ERA FOR THE UNITED STATES: LaROUCHE'S FOUR LAWS

– Preface –

The election of Donald Trump was a resounding defeat of the legacy of the past four Presidential terms; and it was no surprise to anyone watching the planet as a whole. It was part of a broader, worldwide repudiation of the prevailing trans-Atlantic paradigm of the US and NATO, in favor of the New Paradigm now taking hold, a New Paradigm being led by China and Russia. Consider the storm of election results worldwide that the US was a part of: Think of the Brexit vote in the UK, think of the votes for President in the Philippines and France, the referendum in Italy, the elections in Bulgaria. The only reason to be

shocked

by the Trump election, would be by ignoring the perspective of Lyndon LaRouche that Russia – and in another respect – China, have become the dominant force on the planet.

The truth of the matter is that in spite of Obama's assertions that he has organized the "greatest economic recovery in modern history," most people's personal experience tells them

otherwise. We see increases in suicides and drug overdoses, stagnant or falling wages, exploding costs for medical care. People also fail to see the advantage of picking a fight with nuclear-armed Russia in order to support and arm alleged "moderate" Syrian rebels in order to overthrow that nation's President.

What Americans want, is a true economic recovery, a real future, and an end to the state of perpetual war. Like all people, we would like to see a world in which our children and grandchildren are better educated, live longer, and are happier than ourselves. We want to have a {mission}; a sense of contributing to something thrillingly important and new for mankind as a whole. In that sense, we need a huge leap in productivity, and a renewed sense of the best meaning of that term.

"There's a problem in the United States as such and the world as such also; and the problem here is, we've got to increase the productivity per capita of the human population. It's not enough to get increased employment; you've got to increase the productivity per capita of the citizen. Without that, you cannot win."

This short video presentation is about how to accomplish exactly that, and how to think about it. We will present Lyndon

LaRouche's economic policy for the nation, what he calls "Four New Laws to Save the USA Now"; and we'll discuss how you can help make it happen.

– Introduction –

What you think you know about economics is probably wrong, and what US "experts" on economics think is {definitely} wrong.

Economy is not about money, about making money. That we humans have an economy in the first place comes from the fact that our minds are capable of discovering principles of nature by which we increase our power to achieve new things in the world. The first great invention of mankind – it wasn't money – it was fire. The use of fire is what separates our species absolutely from all the animals, and it is the basis of the Greek creation story of Prometheus, who, in giving fire to human beings, {created} the human species as being the intelligent, creative, changing species.

Thinking in broad strokes, new types of fire have allowed us to fundamentally change our relationship to the physical world.

In one way, this has been by changing the kinds of materials available and useful to us. Charcoal fires allow us to make metals from ores. In a second way, the power liberated from the chemical bonds of hydrocarbon fuels created the steam engines of the past, and the internal combustion engines of the present.

The potential of nuclear power, with fuel one million times more efficient and energy dense than chemical power, beckons us into the future; allowing for a re-configuration of our relationship to our material surroundings and our access to space. With a plasma torch, powered by nuclear fusion, we would achieve 100% recycling, and we could mine our landfills for resources. At a higher magnitude of power availability, manufacturing reaches a new level. And with plentiful energy, new solutions to water supply become possible. To learn more about these topics, see our videos on the plasma torch and on the fusion economy.

Thinking on such a long-term scale, the factors that truly transform human productivity come into sharper relief. What are we doing today to achieve the next levels of knowledge and physical power? Are we intensely working to achieve nuclear fusion; or are we reverting to the Middle Ages and building windmills? What course are we setting for ourselves? Where are we going? Will we look back in a century, and point to this period as setting the stage for the major breakthroughs that will have defined that coming future world?

At present, there are two main systems in the world: (1) the relatively dying, money-based, depressing trans-Atlantic world of the Americas and Europe; and (2) the thrilling potential of a New Paradigm launching off from China's Belt and Road Initiative. The

21st Century Maritime Silk Road links the sea routes throughout

Eurasia and Africa in a new integrated development. On land, the

Silk Road Economic Belt presently features six economic corridors, bringing a new high-tech infrastructure platform across the Eurasian continent. Together, the full Belt and Road

Initiative is bringing dozens and dozens of nations into the largest development program the world has ever seen. And it's being led by a nation – China – that has concrete plans to {entirely} eliminate poverty within its borders by 2020. This is

already rapidly expanding – further agreements with the BRICS nations and other nations throughout the world are bringing this

closer and closer to the World Land-Bridge proposal made by Lyndon and Helga LaRouche, and which has been promoted for decades.

This concept reaches beyond this planet, up to space, and to the Moon. Again, China leads the way, with the first ever landing on the far side of the Moon planned for the near future, and permanent lunar manned bases coming after.

{This} is the future of mankind that the US must join; and here's the policy to make that happen:

-The Four Laws –

In June 2014, Lyndon LaRouche authored a document, "Four New Laws to Save the USA Now: Not an Option, an Immediate Necessity!"

He wrote:

"The economy of the United States of America, and also

that
of the trans-Atlantic political-economic regions of the
planet,
are now under the immediate, mortal danger of a general,
physical-economic, chain-reaction breakdown-crisis of that
region
of this planet as a whole."

To address this collapse of the financial system, as
seen in
today's banking crises, as with Deutsche Bank, the moneyed
interests of Wall Street and London proposed a system of bail-
in,
of looting and theft; to steal from the economy to support the
financial system, creating the effect of further destroying
the
physical economy and causing an accelerating rate of death.
Take
as example the situation in Greece, where during this decade,
GDP
has fallen nearly in half, and unemployment has doubled. Every
EUR100Euro the IMF succeeds in cutting from Greek expenses
h
to a 150Euro decline in income. Such are the results of
following the economic advice of the trans-Atlantic economic
order.

So what do we do? LaRouche points to the needed
remedies:

"The only location for the immediately necessary
action
which could prevent such an immediate genocide throughout the
trans-Atlantic sector of the planet, requires the U.S.
Government's now-immediate decision to institute four
specific,
cardinal measures. Measures which must be fully consistent
with
the specific intent of the original U.S. Federal Constitution,
as

had been specified by U.S. Treasury Secretary Alexander Hamilton

while he remained in office:

(1) Immediate re-enactment of the Glass-Steagall law instituted by U.S. President Franklin D. Roosevelt, without modification, as to principle of action.

(2) A return to a system of top-down, and thoroughly defined, National Banking.

(3) The purpose of the use of a Federal credit-system, is to generate high-productivity trends in improvements of employment; with the accompanying intention, to increase the physical-economic productivity, and the standard of living of the persons and households of the United States.

(4) "Adopt a Fusion-Driver 'Crash Program'." The essential distinction of man from all lower forms of life is that it presents the means for the perfection of the specifically affirmative aims and needs of human individual and social life."

We'll cover these Four Laws, these four aspects, and provide you with the means to make it happen!

1. Glass-Steagall

Despite chronic lying by Rep. "Bailout Barney" Frank and Barack Obama himself, the repeal of Franklin Roosevelt's Glass-Steagall Act created the conditions for the crash of 2008, then; and the imminent crash of the entire trans-Atlantic system today.

For the 66 years it was in force, from 1933-1999 –

especially up until the 1990s weakening of it – Glass-Steagall kept our financial system stable and laid the basis for physical

economic growth unseen by any other nation in the history of mankind. Think of the economic accomplishments by the United States over that period, particularly from 1933 through the 1969

Moon landing.

Glass-Steagall created the ability increase the physical

wealth of the nation by strictly separating commercial banking from investment banking and insurance. Under Glass-Steagall, commercial banks took deposits and made loans, thereby allowing

idle money to be used by others in the community to engage in productive activity. Under Glass-Steagall, your bank didn't gamble with your paycheck, invest it in securities, lose everything, and then turn to the government demanding a bail-out;

leaving the people high and dry.

Since the repeal of Glass-Steagall, we haven't seen any

growth of the productive economy, but rather the growth of swindles – of stealing – at the expense of the population. The industrial capacity of our nation, our moral outlook, our commitment to future, have all dwindled to a faint glimmer of their former selves since Glass-Steagall's repeal.

Without the separation between commercial activity and investment activity, banks have transformed into parasites; rather than functioning as Alexander Hamilton intended, when he

wrote that "The introduction of Banks â€¦ has a powerful tendency

to extend the active Capital of a Country. Experience of the Utility of these Institutions is multiplying them in the United

States. It is probable that they will be established wherever

they can exist with advantage."

For example, despite Federal Deposit Insurance Corporation Chairwoman Sheila Bair's testimony that approximately \$15 trillion in bail-outs, loan guarantees, and other government and Federal Reserve assistance was made available to major banks from 2007-2011, their lending into the real economy kept falling through 2012. That government assistance was used for securities' speculation, and never left the banking sector to benefit the physical economy.

We must get Glass-Steagall restored immediately. The so-called Too-Big-To-Fail banks are larger now than they were in 2008. They're destined to blow any week. If they blow out now in an uncontrolled way, the destruction to the physical conditions of life for Americans, in terms of jobs lost, houses lost, retirement funds lost, the chaotic breakdown of the financial system, will far exceed the crash of 2008, and the image of 1929.

The system {has} to be put under control. Restoring Glass-Steagall today forces Wall Street to reconcile their huge debts on their own (bankrupting most investment banks, in a controlled and orderly way), and it will free up commercial banks to act as banks again. {We don't need Wall Street gambling!}

2. National banking

Alexander Hamilton stated in his "Report to the Congress on National Banking": "A National Bank is an institution of

primary

importance to the prosperous administration of the finances [of

the United States], and would be of the greatest utility in the

operations connected with the support of the public credit."

Secretary of the Treasury Hamilton reorganized the

post-Revolutionary War debt of the United States; developing a means of funding it through a series of new taxes. He then set up

the Bank of the United States, using the now-stable debt as its

primary asset. The bank was able to stabilize the money supply,

reduce speculation, and make the needed loans to finance the build-up of the newly unified economy.

After that first national bank was allowed to lapse in 1811,

a successful fight was waged to charter the Second Bank of the United States, which functioned from 1816-36, during the presidency of John Quincy Adams; who oversaw extensive investment

in canals and transportation, made possible by the national top-down approach. Presidents Abraham Lincoln and Franklin Roosevelt also both applied the principles of national banking.

Lincoln, through the issuance of "United States Notes" or "greenbacks" as they were called, and through a series of banking

acts, reasserted the authority of the federal Treasury over all

the numerous banks in the various states; requiring "all banks to

purchase United States [Treasury] stocks to hold as securities for their circulating notes." In this way, Lincoln set up a national banking system, even though he was unable to establish a

national bank.

Later, Franklin Roosevelt utilized his own approximation of the National Bank principle, when he converted the Reconstruction Finance Corporation, created under the preceding Herbert Hoover

Presidency as a means of intervening into financial markets. Roosevelt converted it into an institution for physical economic

development. Roosevelt's RFC issued the equivalent of \$500 billion (in today's dollars) of credit directed towards specific

employment programs and infrastructure and other development projects. This credit was repaid both directly, and indirectly:

The increased tax revenue resulting from the tremendous productivity increase brought about by the RFC, would itself have

paid for many of its programs. National banking – this approach

– allows investments whose returns are not made simply through user fees, but through improvement in the nation's overall productive powers.

By making the goal the improvement of national productivity,

rather than turning an immediate profit, the national banking approach allows investments that would otherwise not be made; and

it is absolutely essential today. The need for infrastructure financing today is an order of magnitude beyond what the RFC financed in Roosevelt's time. In addition to our own national resources, the involvements of the extensive credit facilities of

China, as well as its currency holdings (and those of Japan, for

example) will be essential for the needed US recovery.

3. Credit for higher EFD

What makes a loan worthwhile? We are {so} far behind, that, for example, a national effort to build high-speed rail would founder for lack of basic building supplies, such as steel. Investments must be directed to where they would be most useful.

As a metric for this, consider energy-flux density, an economic indicator used by LaRouche. It is a measure of the intensity of energy flow through the economy, considered at the point of application. For example, contrast the energy required to cut a material with a dull blade versus a sharp one. It actually takes more energy, more effort, to use the dull blade, while the energy concentration in the sharp blade, delivered over a smaller area, is more effective and requires less overall effort. In this way, we should measure not simply energy used per se, but the density of the applied energy in an economy. By increasing this, we are able to achieve more with less effort, and, of course, achieve new feats that were otherwise impossible.

A priority must be given to these economic activities; those that tend to increase the energy-flux density of the economy as a whole. By investing in higher platforms of infrastructure, such as efficient nuclear power, high speed rail, and water management

systems, in this way we increase the potential of every local area of the economy. Just as shipping and canals made more areas

able to trade, and as the railroads opened up the interior regions for development and an opportunity to transport goods efficiently, increasing the productive potential of the nation as

a whole, the next generations of infrastructure increase the value and opportunity all along the development zones they create. And by improving the means of production itself, as through up-shifts in the design of machine tools, the apex of the

productive and manufacturing process, the increased powers of labor shape the entire created world.

Alexander Hamilton writes in his "Report on Manufactures" of

the effect of increasing the power of labor: "The annual produce

of the land and labour of a country can only be increased, in two

ways – by some improvement in the productive powers of the useful labor; or by some increase in the quantity of such labor. With regard to the first, the labor of Artificers [manufacturers in today's language] is susceptible, in a proportionally greater degree, of improvement in its productive

powers, whether to be derived from an accession of Skill, or from

the application of ingenious machinery.

"The employment of Machinery forms an item of great importance in the general mass of national industry. 'Tis an artificial force brought in aid of the natural force of man; and,

to all the purposes of labor, is an increase of hands; an accession of strength!..."

Today, we must focus the increasing of energy flux density

in the infrastructure/public works platform, in machine-tooling,
and on science itself – the key to making all other developments possible. Improving the economy of labor is accomplished through technological progress in an energy-intensive, capital-intensive mode of investment in basic economic infrastructure, agriculture, and manufacturing. And even occupations that don't directly change still have their effects improved. The produce of a farmer, maybe produced in the same way, is now going to the dinner table of a fusion scientist. The mechanic's work on a car is now allowing a machine-tool operative to reliably drive to work, creating parts for a nuclear power plant. The trash collector brings this week's refuse to a regional plasma torch facility, recovering as much rare earth metals as would be gathered from a mine. Everything changes together; productivity is about the whole.

4. Fusion

It is an outrageous crime that we don't yet have fusion power, and that existing fission power – both uranium and thorium – has seen relatively so little utilization. The next stage in our journey of higher forms of fire and control over the physical world, lies in the tiny world of the atomic nucleus. If the nucleus were the size of a basketball, an atom itself would be a kilometer in radius. Yet the forces in the tiny area of the

nucleus are of a power density 100,000 to 1 million times greater than the chemical forces holding together atoms in molecules. A molecule is about 100,000 times larger than a nucleus; and yet the nucleus has 100,000 times more power. Put that together and you're talking about a thousand million or a million million times more power density in the nucleus. It's almost incomprehensible how large that number is. It's like comparing the mass of our solar system to the entire Milky Way galaxy! That's the power of the nucleus. It's an absolutely phenomenal aspect of nature. So, don't research solar panels; unlock this almost {incomprehensibly} greater potential!

Through a greater mastery of the nucleus, we'll open the potential for dramatically increasing our energy supply to transform our relationship to physical materials through new types of ore processing, our relationship to water as through desalination, and the ability to rapidly reach any part of the Solar System; such as to deflect a deadly asteroid headed our way. You can't do that with a wind turbine! This is an essential component of becoming a truly space-faring species.

So why hasn't it happened yet? Why don't we have nuclear fusion power today? Check out this chart. It shows a 1976 estimate of when various funding levels would be expected to achieve commercial fusion. At a maximal level of funding, fusion was expected by 1990. You'll see at the bottom a line labelled "Fusion Never." That was the level of funding expected to keep programs alive, but without ever making the needed breakthrough. The black line {below that} is actual funding for fusion research

in the United States. A decision was made and remade, and remade, {not} to make this breakthrough; {not} to reach the next stage of "fire" that would transform our civilization far more profoundly than did the development of the steam engine. Our growing reach into space – made possible by fusion engines – will enable the next level of scientific breakthroughs; requiring the export from space back to Earth of that great, man-made resource: knowledge. But instead, we saved pennies while sacrificing the potential to advance on the grandest of scales.

Imagine living in a society committed to achieving fusion, and to implementing its benefits. How would being a part of that society shape its citizens' self-conception? A human life has consequences and meaning that last far beyond physical death – at least in potential. Adopting a mission to achieve fusion is putting into practice a goal of Hamilton, who wrote that "To cherish and stimulate the activity of the human mind, by multiplying the objects of enterprise, is not among the least considerable of the expedients, by which the wealth of a nation may be promoted. Even things in themselves not positively advantageous, sometimes become so, by their tendency to provoke exertion. Every new scene, which is opened to the busy nature of man to rouse and exert itself, is the addition of a new energy to the general stock of effort." – Make It Happen! –

We need to make this happen! You only get to vote for

President one day every 4 years. What about the other 1,460 days?

The LaRouche PAC is active {every day}. For decades, Lyndon and

Helga LaRouche and their collaborators have been relentless organizing for the new economic paradigm coming into being now.

Decades of conferences, studies, reports, meetings, fundraising,

videos, election campaigns, and collaboration are now coming to

fruition. The outlook of the Belt and Road Initiative put forward

as official policy by Chinese President Xi Jinping in 2013, is something the United States can adopt as well, rather than

opposing. We can join this effort, we can rebuild our economy; we

can have something fundamentally useful to offer the world.

Work with us! Join our Manhattan Project of political, intellectual, and musical activity in our nation's center of New

York. Work with the leadership of LaRouche and his decades-long

record as the conscience of America. From our website, you can sign up at our action center to get more involved. There is so

much you can do, from setting up meetings in Congress to attending and organizing events in your area, from letters to the

editor, studying economics, and raising contributions for the LaRouche PAC. Help to:

- * Force Congress to immediately vote up the reinstatement of Glass-Steagall as the first of LaRouche's "Four Economic Laws";

- * Educate yourself on fusion and forms of "fire";

- * Join or start up a reading group to master the ideas of

Alexander Hamilton, our nation's first Treasury Secretary;

* Study the World Land-Bridge proposal, and create events in your area. Discuss how the US can join this outlook. Inspire others with what is already happening, and with what could happen.

{You} can learn economics. {You} can be a political leader.

Do it, {be that leadership the US needs.} It's up to us; let's work together.

Har Obama efterladt 'en ny, stor recession' til Trump?

Leder fra LaRouchePAC, 8. december, 2016 – Alt imens det aktuelle, afgørende spørgsmål er, om den tiltrædende Trump-administration virkelig vil begrave »krigsdoktrinen for regimeskifte« og forfølge produktivt, økonomisk samarbejde med Kina og Rusland, så blev vi i dag mindet om den anden, triste arv fra Barack Obama: økonomien. Det amerikanske Konkurrenceråd har udgivet en rapport om USA's produktivitet med titlen, »Ingen økonomisk genrejsning«, og i *USA Today* lød overskriften meget passende, »Obamas økonomiske genrejsning var alligevel ingen genrejsning«. Og det Nationale Center for Sundhedsstatistik udgav en grummere undersøgelse, der fandt, at den forventede levealder for alle amerikanere faktisk er faldende, og at dødsfald som følge af alle de mest almindelige sygdomme er stigende, og det samme er spædbarnsdødeligheden. En af undersøgelsens forskere sagde: »Der er simpelt hen dette fænomen med, at tingene ikke står så godt til i USA, over hele

linjen.«

På trods af »markedets« kortvarige eufori over valget af Trump, så forudsiger mange økonomer, at Obama har efterladt ham »en ny, stor recession«; og faktisk, et snarligt finanssammenbrud på grund af Dodd/Frank-lovens åbenbare manglende evne til at kontrollere og undertvinge Wall Street. Mange af de mest aktive og interesserede amerikanere er også meget bekymrede over dette.

Det ovenfor nævnte «største spørgsmål» vil fundamentalt afgøre det; amerikansk velstand vil vende tilbage gennem at samarbejde omkring »Den Nye Silkevej« om store infrastrukturprojekter, gennem fælles gennembrud inden for teknologier for fusionskraft; og inden for kernekraft og afsaltning af havvand ved hjælp af kernekraft.

Som Rachel Brinkley, fra LaRouchePAC National Policy Committee, udtrykte det i en udtalelse om den mislykkede Dodd/Frank-lov: »For det første, så er der ... forøgelsen af reel velstand som resultat af forøgede rater af fysisk produktivitet. Kinas politik for den Nye Silkevej har en positiv effekt på 70 lande og 4,4 mia. mennesker, ved at fokusere på byggeriet af nye transportruter og udvikling af energi, inklusive byggeriet af højhastighedsjernbaner og mere effektive havne, at bringe elektricitet til landdistrikterne, og ved at indgå partnerskaber for avanceret, videnskabeligt samarbejde med andre lande. Dette er en aktuel, levende demonstration af, hvordan man påvirker nettorater af fysisk vækst i positiv retning. Monetære processer må altid være underordnet dette ... «

☒ LaRouches Fire Love

Men, vi må omgående have en reorganisering af bankerne gennem indførelse af Glass-Steagall – i modsat fald, med stigende rentesatser, der nu rammer kolossale gældsbobler, vil Wall

Street og City of London atter kollapse og ødelægge udsigterne til fremskridt. Trump har sagt, at han vil have Glass-Steagall genindført; mange kendte økonomer siger, at Kongressen og hans Wall Street-rådgivere ikke vil tillade det.

De undervurderer det tilbageholdte krav fra millioner af informerede amerikanere, om at få retfærdighed gennem **Glass-Steagall** og få »lukket Wall Street-kasinoet ned«. Dernæst kan en politik for statslig kredit og produktivitet, i Franklin Roosevelts tradition, løfte nationen ud af det langvarige, økonomiske kollaps, i hvilket Bush og Obama har efterladt den.

Foto: Nyvalgte præsident Donald Trump har forpligtet sig til, at USA skal ophøre med at føre en politik for regimeskifte ...

Syrien står umiddelbart foran befrielse

– Vil Det britiske Imperiums terrorist-instrument blive ødelagt for altid?

✘ Præsident Franklin D. Roosevelt holder Pearl Harbor-talen den 8. december, 1941, til en særlig indkaldt Kongressamling.

Leder fra LaRouchePAC, 7. december, 2016 – På 75-års dagen den 7. dec., 1941 – »en dag, som vil blive husket som en skændselsdag«, som FDR erklærede – breder et lignende chok sig i De forenede Stater, og i verden, med Det britiske Imperium, der står over for sin mulige, endelige død. Politisk, økonomisk og strategisk vakler Imperiet, med Olympens bjerg, der smuldrer under dets fødder.

På den politiske side har den italienske befolknings overvældende afvisning af den EU-dikterede folkeafstemning, der skulle overgive magten til Bruxelles-bureaukraterne, som handler på vegne af bankerne i City of London, føjet yderligere et slag til Brexit, Trumps valgsejr, Fillons valgsejr i Frankrig, Dutertes valgsejr i Filippinerne og den allesteds nærværende fornemmelse af, at den britiske »globalisering« af hele verden under bankierernes kontrol er ved at være forbi.

På den økonomiske side bliver det i stigende grad erkendt, at den hektiske bestræbelse for at holde de europæiske banker oven vande gennem mere kvantitativ lempelse ('pengetrykning'), mere bail-in (ekspropriering af bankindsud) og mere bail-out (statslig bankredning) – de samme, mislykkede bestræbelser, som Bush og Obama har brugt i USA – skal dække over ødelæggelsen af folks levebrød, hvor produktiv beskæftigelse og selve produktiviteten bliver lukket ned for at redde spekulanterne. Og så virker det ikke engang, for at redde bankerne!

På den strategiske side, så er krigene for »regimeskifte«, som Bush, Blair, Cameron og Obama har ført i hele Mellemøsten, og som har overgivet land efter land til bestialske terroristbander, ved at blive nedkæmpet på Syriens slagmarker. Aleppo er næsten blevet befriet fra al-Qaeda og ISIS, disse, de britiske og saudiske monarkiers skabelser. Som oberst Pat Lang (pens.) bemærkede på sin blog, *Sic Semper Tyrannis:[1]* »Det, der er sket i borgerkrigens heksekedel, er, at en ny magt er opstået i Levanten. En ny, syrisk, arabisk hær eksisterer nu, takket være russisk uddannelse, udstyr og

rådgivning.«

Som en yderligere konsolidering af denne afvisning af britisk imperiepolitik, erklærede Donald Trump i går aftes i North Carolina med sin hidtil stærkeste formulering:

»Vi vil ophøre med at fare rundt for at vælte udenlandske regimer, som vi intet ved om; som vi ikke bør være indblandet i. Denne destruktive cyklus med intervention og kaos må omsider være slut ... Vi søger harmoni og god vilje mellem verdens nationer.«

✘ EIR's rapport 'Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen' på engelsk, kinesisk og arabisk

Grundlaget for denne harmoni er blevet fremlagt i detaljer i EIR's Specialrapport, **»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«**, som nu cirkulerer i hele verden på engelsk, kinesisk og arabisk. I løbet af den forgangne uge fortalte to politiske ledere fra Kina, Patrick Ho, tidligere Hong Kong-indenrigssekretær, og viceudenrigsminister Fu Ying fra Beijing, et amerikansk publikum i Washington og New York, at den nyvalgte præsident Trump har mulighed for at bringe Kina og USA sammen omkring global opbygning af nationer, ved at tilslutte sig Xi Jinpings Silkevejsprojekter, Bælt-og-Vej-programmet, og ved at tage imod det stående tilbud fra præsident Xi om samarbejde, som Obama havde afvist til fordel for militær konfrontation med både Kina og Rusland.

Trump har gjort det ekstremt klart, at han vil arbejde sammen med præsident Putin omkring bekæmpelse af terrorisme, samt inden for andre, endnu ikke afgjorte områder. I dag foretog han endnu en positiv gestus over for Beijing ved at udnævne guvernøren for Iowa, Terry Branstad, som den næste ambassadør til Kina. Branstad er en nær, personlig ven til præsident Xi Jinping, et venskab, der stammer fra Xis mange besøg til Iowa

i årenes løb.

✘ LaRouches Fire Love

For virkelig at bringe Amerika ind i en samarbejdsrelation med Rusland og Kina, må det transatlantiske banksystems bankerot løses, helst før der indtræffer en ukontrollabel sammenbrudskrise. Dette kræver den omgående genindførelse af Franklin Roosevelts **Glass/Steagall-lov** og afskrivning af boblen med værdiløse derivater, der er i færd med at drive realøkonomien ad Helvede til. I dag er aktivist-teams fra hele USA's østkyst i Washington, hvor de giver de sædvanligvis totalt idéforladte kongresmedlemmer deres marchordrer om at tilslutte sig den nu på globalt plan gærende revolution, der er i færd med at bringe en afslutning på Det britiske Imperiums finansdiktatur gennem Glass-Steagall og statslig kredit, der, efter Hamiltons principper, dirigeres til opbygning af industri, landbrug, infrastruktur og satsning på fusionskraft og udforskning af rummet. Magten til og muligheden for at gøre dette ligger i dette øjeblik i vore hænder, et øjeblik, der ligeledes vil »huskes som en skændsel«, hvis vi mislykkes. Som i 1941, har alle patrioter i deres respektive nationer, og alle borgere i verden, muligheden for at ændre historiens gang til det bedre, ved at tilslutte sig denne historiske, internationale kamp for at skabe en civilisation, der er i overensstemmelse med alle menneskers værdighed.

Foto: SAA Tigerstyrker og civile i Aleppo, Syrien, 7. december, 2016.

[1] Sic semper tyrannis er latin og betyder 'således altid for tyranner'. Det blev foreslået af George Manson ved Virginia Konventionen i 1776 og henviste til Marcus Junius Brutus' udtalelse ved mordet på Julius Cæsar. Det bliver undertiden fejltolket som »Død over tyranner«. (*wiki*)

Et Syvmileskridt – til Månen. Menneskehedens fremtidsepoke i rummet er endelig kommet

EIR, 28. nov., 2016. Af Benjamin Deniston – Hvad vil NASA's fokus blive under præsident Trump? Snarere end at kommentere de igangværende spekulationer og rygter, så lad os i stedet fokusere på det, der må ske for at sikre menneskehedens fremgangsrige fremtid i Solsystemet.

Hvad bør målet være for nutidens rumprogram? Vi ønsker helt bestemt at fuldføre inspirerende og spændende mål – at sende mennesker tilbage til Månen, få folk til Mars og forfølge en udvidet udforskning af andre planetsystemer via robotter, er alle værdige mål, der nu diskuteres.

Der er imidlertid en anden betragtning af en højere natur, som må vejlede vore handlinger nu: vil de præstationer, vi opnår, give os en platform, der kan støtte kvalitative spring til endnu større kapaciteter i fremtiden?

Nutidens rumfartspolitik bør indeholde en vision hen over flere generationer for udvikling af sådanne evner, som dernæst vil gøre det muligt for menneskeheden på regelmæssig basis at foretage titals eller hundredetals missioner af den type, som vi i øjeblikket ser som enkelte flagskibsmissioner i dag. Af årsager, som jeg i det følgende vil diskutere, er en international mission for udviklingen af Månen det klare, første skridt.

Naturligt menneskeligt fremskridt forekommer i spring

I går jublede vi af begejstring, da vi fulgte med i NASA's

Curiosity-robot, som foretog sin første udforskning af Mars; i morgen bør vi have mere avancerede robotter, der udforsker mange flere planeter og disses måner (Venus, Mars, Titan, Europa, Enceladus, Io, Triton, Ganymedes, Pluto m.fl.) For et par årtier siden blev verden grebet, da den så mennesket sætte fod på Månen; et par årtier frem i tiden bør vi være vidne til, at mennesket med relativ lethed udforsker andre planeter. Vi må se frem til interplanetariske rumrejser, udforskning og udvikling, ligesom menneskeheden for århundreder tilbage i tiden så frem til trans-oceaniske rejser – foretagender, der starter som risikable og kostbare missioner for udforskning, anført af en håndfuld modige personer, må blive mere og mere almindelige foreteelser for en større og større del af befolkningen. Dette vil tage et par generationer at opnå, men det er sluttelig det rigtige perspektiv, som er nødvendigt som vejledning vore handlinger i dag.

I begyndelsen af det 19. århundrede risikerede Lewis og Clark liv og lemmer for at rejse hen over det amerikanske kontinents vildmark, hvor de opnåede noget, som en gennemsnitlig, pensioneret fritidsentusiast med campingvogn kan opnå inden for en uges tid, eller som den gennemsnitlige flyrejsende kan opnå på en dag. I midten af det 20. århundrede var en håndfuld astronauter de første til at trodse rummets kolde vakuum under menneskehedens første rejser til Månen, hvor de opnåede noget, som vil blive almindeligt om et århundrede frem i tiden.

Er rumrejser vanskeligere end de tidlige, transkontinentale ekspeditioner? Ja, absolut – men enhver ny udfordring er altid vanskeligere end den foregående; dette er det menneskelige fremskridts natur.

Det spørgsmål, man bør stille sig, er: hvordan forvandler menneskeheden ekstraordinære, enkeltstående præstationer til ordinære, almindelige aktiviteter? Det enestående og utrolige til noget regelmæssigt og uundværligt? Hvad er det, der gør det muligt for menneskeheden på denne enestående vis at foretage sådanne dramatiske forvandlinger? Svaret gives i

Lyndon LaRouches videnskab om fysisk økonomi.

LaRouches fysisk-økonomiske platform

Under denne overgangsperiode til Trump-præsidentskabet er det afgørende at hæve diskussionsniveauet til det rette grundlag. Vi kan få spændende missioner, og vi kan have inspirerende missioner, men det spørgsmål, vi bør stille, er: Vil vi få et program, hvor investeringerne vil blive grundlaget for at skabe et helt nyt niveau af aktiviteter, som vil gøre det muligt for os at gøre ting i en helt anden størrelsesorden, end det var muligt forud for denne investering? Vil dette skabe det, som hr. LaRouche engang definerede som en »fysisk-økonomisk platform«?[1] Vil dette skabe en helt ny platform for aktiviteter, for potentiale – for infrastruktur, for energigennemstrømningstæthed i teknologier – som tilsammen understøtter et kvalitativt nyt niveau af potentiel aktivitet for menneskeheden?

☒ Det er det spørgsmål, som vi ønsker at lægge frem på bordet nu. Dette fører direkte til Krafft Ehrickes vision, den Krafft Ehricke[2], som var en tidlig rumfartspioner, der arbejdede meget tæt sammen med Lyndon og Helga LaRouche i 1980'erne. Han var en af de førende rumfarts-visionære, som meget detaljeret skitserede det indledende grundlag for, at menneskeheden kan avancere til at blive en art, der lever i hele Solsystemet.

Den virkelige forståelse af, hvad kvalitative revolutioner i infrastruktursystemer betyder for menneskehedens fortsatte kreative fremskridt, har ingen forbindelse med

den måde, hvorpå de fleste mennesker bruger denne betegnelse. En bedre repræsentation ville være at tænke på det som at fremme »platforme« for menneskelig udvikling. Gå to tusinde år tilbage i tiden, hvor de dominerende kulturer var trans-oceaniske, maritime kulturer. Det, man begyndte at se med udviklingen af vandveje i indlandsområder, flodsystemer i

indlandsområder – såsom det, Karl den Store bedrev under sin regeringstid i Centraleuropa, med at udvikle disse kanalsystemer og flodsystemer – var en kvalitativ revolution ud over det, der tidligere havde været, med disse transoceaniske civilisationer. Udviklingen af disse indlandsvandveje definerede et ny platform for aktiviteter, der understøttede et kvalitativt spring i det, civilisationen var i stand til at opnå.

Det næste spring kom med udviklingen af jernbanesystemer, især transkontinentale jernbaner, der typificeres af det, som Lincoln havde været spydspids for med den transkontinentale jernbane tværs over Amerika. Transkontinentale jernbanesystemer, og de nye energi-gennemstrømningstætheder, som frembragtes gennem den kulfyrede dampmaskine, skabte en ny platform, der for første gang understøttede udviklingen af kontinenternes indre områder (som således åbnede op for, at enorme nye territorier kunne udvikles), og som tilvejebragte en ny, rum-tid-sammenhængskraft i økonomien (som muliggjorde nye strømme af varer, produktionsprocesser og højere niveauer af generel produktivitet for arbejdsstyrken).

Disse transkontinentale jernbanesystemer definerede en kvalitativ forøgelse af menneskehedens »potentielle, relative befolkningstæthed«, den måleenhed, som LaRouche har udviklet for at forstå videnskaben om økonomisk vækst. Det gjorde ting, der på et tidspunkt var utroligt kostbare eller krævende eller risikable, til faste hverdagsaktiviteter.

Hvordan kan vi skabe et lignende skift med hensyn til menneskehedens forhold til Solsystemet? Hvad er nøgleteknologierne, energi-gennemstrømningstætheder og infrastrukturer i en fysisk-økonomisk Solsystemsplatform?

Fysisk-økonomisk Solsystemsplatform

Selv om det ikke diskuteres med hensyn til samme grad af reference, så har de fundamentale elementer i en

Solsystemsplatform være velkendt siden Krafft Ehrickes og hans kollegers arbejde. For bekvemmelighedens skyld kan vi her fastslå tre afgørende kategorier at fokusere på:

* Adgang til rummet – På grund af de massive energikrav for at overvinde Jordens tyngdekraft, har man sagt, »når man først kommer i kredsløb om Jorden, er man halvejs til et hvilket som helst sted i Solsystemet«. Hvis man kun taler om energikravene, så er dette absolut sandt (for eksempel brugte Apollo-programmets Saturn V-raket langt mere brændstof på turen fra Jordens overflade og til kredsløbet om Jorden, end den brugte til at flyve den kvart million mil fra Jordens kredsløbsbane og til Månen). I dag koster det \$10.000 at bringe et pund last til Jordens kredsløbsbane med raketaffyringssystemer. Med de aktuelle bestræbelser på at sænke omkostningerne, kunne traditionelle raketflyvninger til Jordens kredsløbsbane måske skæres ned til en tiendedel af de aktuelle omkostninger (i heldigste fald). Nye teknologier byder imidlertid på langt større forbedringer. Det, som NASA definerer som »tredje generations affyringsfartøjer« og 'air-breathing' raketter, kan reducere omkostningerne til mellem en tiendedel og en hundrededel af det nuværende omkostningsniveau.[3] Med avancerede versioner af disse systemer kunne astronauter ride et rumfartøj ved at lette fra en lufthavns-startbane og flyve hele vejen til Jordens kredsløbsbane. [4] Endnu videre kunne magnetisk levitations-vakuurrørs-raketaffyringssystemer reducere omkostningerne til blot 0,2 % af det aktuelle niveau og gøre lavt jordkredsløb lige så tilgængeligt som internationale rejser.[5]

* Fusionsfremdrift i rummet – Den energi, der udløses af kernereaktioner, er forbløffende en million gange større end kemiske reaktioner (per masse). For eksempel kunne den samme mængde energi, som indeholdes i Rumfærgens 3,8 mio. pund kemisk brændstof (i dens to solide boostere og dens flydende brændstoftank) opnås gennem blot ti pund nukleart brændstof. Når man fatter de enorme afstande, der er involveret i rejser

ud i Solsystemet, bliver det klart, at rejser ud i det dybe rum uden kernekraft er lige så fjollet som rejser over et kontinent uden fossilt (kemisk) brændstof – det kan i begrænset grad gøres, men det understøtter ikke den nødvendige aktivitetsplatform. Fremdrift ved hjælp af fission, og vigtigere endnu, fusion, er afgørende for hurtig og regelmæssig adgang til andre planetlegemer. Hvor nutidens rejser til Mars kræver måneders rejsetid, kan fremdrift gennem fusion gøre Mars til et spørgsmål om ugers, eller endda kun nogle dages, rejsetid.

* Udvikling af rum-resurser – Udviklingen og anvendelsen af de resurser, der er tilgængelige uden for Jorden, vil hæve menneskeheden op over selvforsynende ekskursioner ud i rummet og til niveauet for en aktiv, organiserende kraft i Solsystemet. Evnen til at udvikle resurserne, der er tilgængelige på Månen, asteroider, Mars eller enhver anden, potentiel destination i Solsystemet, reducerer den ekstremt kostbare nødvendighed af at bringe alt fra Jorden, og indleder den storslåede proces med at skabe selvforsynende systemer for økonomisk aktivitet i rummet, der skaffer nødvendige varer til rumaktiviteter og endda tilbage til Jorden. Udover de mere indlysende resurser som vand, ilt og brint, så er der stor fokus på et fusionsbrændstof, som næsten er totalt fraværende på Jorden, men som dækker Månens overflade, nemlig helium-3. Avanceret (aneutronisk) fusionsreaktion, med helium-3 som brændstof, kunne drive rumfartøjer rundt i hele Solsystemet, samt levere energi til Jorden i mange århundreder.[6]

Taget samlet skaber teknologiske og infrastruktur-mæssige gennembrud i hver af disse tre kategorier en kombination, der skaber en ny, fysisk, økonomisk platform, der fuldstændigt redefinerer menneskehedens forhold til Solsystemet – ligesom jernbaner og dampmaskiner havde transformeret menneskehedens forhold til kontinenterne for to århundreder siden.

Destination Månen

Hvis det gøres korrekt, kan en mission for udviklingen af en permanent base og fremstillingsoperationer på Månen være den bedste program for drivkraften bag skabelsen af en fysisk-økonomisk platform i Solsystemet. Månens nære beliggenhed gør den tilgængelig for udvikling, og dens enestående resurser af helium-3 kan give brændstof for fusionsfremdrift i rummet (og fusionskraft på Jorden), så vel som også definere et program, der kan være drivkraft for udviklingen af udvinding af mineraler, deres forarbejdning og fremstillingskapaciteter, i rummet. Nye raketaffyringssystemer vil sænke omkostningerne ved transport mellem Jorden og Månen, og på dramatisk vis øge adgangen til hele Solsystemet.

Verden har allerede kastet sit blik i denne retning. Både Kina og Rusland satser på Månen med henblik på mange af disse mål, og chefen for det Europæiske Rumagentur har givet Europas støtte til international udvikling af Månen.

Under en diskussion for nylig med Lyndon LaRouche, udtalte han: »Udgangspunktet er Krafft Ehricke.« Og Krafft Ehrickes industrialisering af Månen udgør den afgørende drivkraft bag at få alt dette i gang. Vi har helium-3 på Månen; det bringer spørgsmålet om fusionskraft direkte på bordet. Vi taler om at udvikle industrikapaciteter og kapaciteter til udvinding af mineraler på Månen. Hvis vi er seriøse omkring dette, vil vi øge vores adgang til rummet fra Jordens overflade. Så det er fremragende, at vi nu ser en masse diskussion om Månen, som nu igen kommer frem på bordet; men jeg mener, at spørgsmålet her er, vil vi forfølge denne Krafft Ehrickes vision om en reel, industriel udvikling?

For præsident Trump synes det klart, at Månen er det indlysende valg. Spørgsmålet er, om dette vil blive begyndelsen til en ny, transformerende platform, som kvalitativt vil hæve menneskehedens kapaciteter til et helt nyt niveau. Vil dette være indledningen til den næste revolution i menneskehedens fortsatte, kreative fremrykning i Universet? Det er den fulde forståelse af dette spørgsmål, som

kræves på nuværende tidspunkt.

Denne artikel forekommer første gang i Executive Intelligence Review, 2. dec., 2016. Artiklen har ikke tidligere været udgivet på dansk.

Titelfoto: Maleri af et nukleart godstransportfartøj, til industrialiseringen af Månen, af Krafft Ehricke.

Indsat foto: Foto fra letsgoseit.com, af Krafft Ehricke fra portrætsamlingen i Rumfartens Internationale Hall of Fame.

[1] Se International webcast 24. sept., 2010, med Lyndon LaRouche, "The New Economy," Executive Intelligence Review, October 1, 2010.

[2] Krafft Ehricke, 1917 – 1984.

[3] Se NASA's "Advanced Space Transportation Program" webpage,
<https://www.nasa.gov/centers/marshall/news/background/facts/as tp. html>

[4] F.eks. har det britiske firma Reaction Engines Limited designet et rumfly, Skylon, med deres motor, Synergetic AirBreathing Rocket Engine (SABRE). U.S. Air Force Research Laboratory har ligeledes arbejdet på at udvikle et design for rumfly, som ville bruge samme motor, SABRE, og Kinas Rumfartsforsknings- og Telnologiselskab (CASTC) forfølger

deres egen designs for rumfly.

[5] Se "Maglev Launch: Ultra Low Cost Ultra/High Volume Access to Space for Cargo and Humans," 2010, af James Powell, George Maise, og John Rather (<http://www.startram.com/>). China's Southwest Jiaotong University arbejder på lignende designs under et projekt, der ledes af dr. Deng Zigang.

[6] Se "Helium-3 Fusion: Stealing the Sun's Fire," af Natalie Lovegren, 21st Century Science & Technology, Special Report: Physical Chemistry (2014).

**Ved et uafgjort øjeblik i historien er den personlige faktor endnu vigtigere:
Gør det Nye Paradigme til virkelighed!**

Leder fra LaRouchePAC, 6. december, 2016 – Den formelle overgang til USA's næste præsidentskab – der er 45 dage til Indvielsesdagen for Donald Trump – får uophørlig opmærksomhed i USA og i andre medier, men, den historisk vigtige overgang i verden som helhed er det følgende: hvor hurtigt og vist vil USA og Europa opgive det geopolitiske, kasino-økonomiske system og gå med i det nye, globale win-win-paradigme? Udfordringen består i at mobilisere folk til at være med til at få dette til at ske. Dette omfatter, at de foretager en personlig ændring og bliver aktive, og ikke længere blot ser passivt og afventende til. Der gives øjeblikke i historien, hvor den subjektive faktor er altafgørende. Vi befinder os ved et sådant øjeblik.

Omstændighederne er dramatiske. Yderligere initiativer for fred og udvikling kommer i denne uge fra Rusland og Kina.

I dag var premierminister Dmitri Medvedev vært for mange møder i Moskva med den tyrkiske premierminister Binali Yildirim, inkl. møder med præsident Vladimir Putin. Sammen med afgørende, økonomiske engagementer, såsom byggeri af kernekraftværker og gasledningen Turkish Stream, bekræftede lederne det, som Yildirim kaldte behovet for en ny, international sikkerhedsarkitektur for at besejre terrorisme, og en ny dialog med vestlige magter på dette grundlag.

I Tokyo fremlagde en kinesisk embedsmand fra den magtfulde Nationale Udviklings- og Reformkommission (NDRC) i går et tilbud om at opkoble Bælt-og-Vej-programmet til Japans og Sydkoreas økonomiske »arbejdsplaner«. Hr. Cao Wenlian, generaldirektør for NDRC's Internationale Samarbejdscenter, talte om at styrke komplementariteten i de tre nationers økonomiske aktiviteter, der tilsammen allerede udgør 36 procent af verdens BNP. Cao talte i anledning af det Første Forum for Samarbejde om Industrikapacitet mellem de tre lande. Dette fremstød med det kinesiske tilbud tilsidesætter Japans mangeårige underdanighed under transatlantisk, økonomisk og militær, tvivlsom og aggressiv manipulation.

Selv Henry Kissinger – hvis personlige historie kan siges at indbefatte særdeles uønskede paradigmer – taler offentligt til fordel for samarbejde mellem USA og Kina. Kissinger mødtes den 2. dec. med præsident Xi Jinping i Beijing. I dag mødtes han med Donald Trump i New York City. I går aftes under et Manhattan-arrangement svarede Kissinger på et spørgsmål, der var stillet af LaRouchePAC's Daniel Burke, som spurgte: »Hr. LaRouche deler stærkt Deres mening om, at USA og Kina må samarbejde. Og han understreger, at USA og Kina kan samarbejde omkring politikken med Ét bælte, én vej; at dette ville være en indlysende vej til at genopbygge USA's kollapsende økonomi ... « Kissinger svarede: »Jeg mener, at konceptet med Én vej, ét bælte [sic] er et vigtigt spørgsmål. Jeg mener, at Kina kan og

bør finde en måde at tale om det. Det er et af de spørgsmål, hvor samarbejde sandsynligvis er muligt ... «

I denne uge vil LaRouchePAC-aktivister fra flere østkyststater anføre angrebet på Capitol Hill i Washington, D.C., for at lægge pres på virkeligheden og politikken med det formål at få USA til at gå med i det nye paradigmes æra, med start i en genindførelse af Glass-Steagall, der følges op af gennemførelse af de handlinger, der fremlægges i LaRouches *Fire Love*.

Ved et arrangement i går i Washington, D.C., talte både vicepræsident Joe Biden og Thomas Hoenig, vicepræsident for den amerikanske Statslige Indskudsgarantifond, FDIC, offentligt til fordel for Glass/Steagall-loven. Biden fordømte sin egen stemme til fordel for en ophævelse af Glass-Steagall i 1999 (Gramm-Leach-Bliley-loven) som »den værste stemme, jeg nogensinde har afgivet i hele min tid i USA's Senat«. Men så vendte han rundt og sagde, det er derfor, vi nu »ikke kan tillade en ophævelse af Dodd-Frank«, fordi vi har brug for »en opmand i marken«.

Hoenig udtalte imidlertid støtte til genindførelse af Glass-Steagall og forklarede, at ophævelsen af denne lov førte til de risikable omstændigheder, der skabte krisen i 2008.

»Man gav de kommercielle banker, der har et statsgaranteret sikkerhedsnet, lov til« at engagere sig i alle former for aktiviteter, og man »forsynede dem endda med udvidet statsstøtte til at handle ... « Hoenig er en potentiel Trump-udnævnelse til viceformand for banktilsynet i Federal Reserve (USA's centralbank).

Hvis man træder et skridt tilbage og betragter historien, ser man, at visse øjeblikke træder frem som tidspunkter, hvor en afgørende, personlig ændring finder sted. I denne uge tænker vi med alvor tilbage på den 7. december, 1941, Pearl Harbor Day, hvor amerikanske borgere, som nation, gennemgik en

ændring over en nat.

Vi skal i dag forstå, at vi alle er kaldede til aktivt at intervenere for at være med til at afgøre det historiske udfald.

Kan et nul være negativt? – Ja, når det er sort! Rusland og Kina satser på kreativitet. Af Helga Zepp-LaRouche

3. december, 2016 – At der i dag findes to helt forskellige paradigmer i verden, der bestemmer nationers adfærd, bliver klarere dag for dag. Medens modstanden i den transatlantiske verden mod det mislykkede globaliseringsparadigme bliver stadig stærkere, og etablissementet så meget desto mere sammenbidt søger at fastholde det, så satser de stater, der samarbejder med Den nye Silkevej, stadig tydeligere på deres befolknings kreativitet og samarbejdet om menneskeheds fælles mål.

De vestlige politikere og medier, der er vant til kun at betragte Putin gennem dæmoniseringsbrillerne, ville stå sig vel ved for én gangs skyld at gennemlæse Putins årlige 'Tale til nationen', som han holdt for den russiske Duma, uden fordomme. Efter fravalget af Obama – for det var også, hvad Hillary Clintons nederlag var – og efter Donald Trumps første telefonsamtaler med Vladimir Putin og Xi Jinping, har der åbnet sig en reel chance for at normalisere forholdet mellem

de tre vigtigste nationer her på Jorden. Og kun en selvmorderisk nar ville ønske at vrage en sådan mulighed.

Når man tager den samlede kronologi for alle Putins tilbud til Vesten i betragtning, indbefattet hans forhåbningsfulde tale til den tyske forbundsdag i 2001 og talen til München-sikkerhedskonferencen i 2007, hvor han gav udtryk for stærk skuffelse, så burde man tage hans ord for pålydende, når han siger: »Vi ønsker ikke konfrontation med nogen. Det har vi lige så lidt, som vore partnere i det globale fællesskab, brug for. I modsætning til vore kolleger i udlandet, der betragter Rusland som en fjende, søger vi ikke, og har heller ikke søgt, modstandere. Vi har brug for venner. Men vi vil ikke tillade, at vore interesser skades eller ignoreres.«

Længere fremme i sin tale understregede Putin, at kravet om viden og moral i undervisningssystemet, som forudsætning for samfundets levedygtighed, var en prioritet. De unge menneskers interesse for den nationale klassiske litteratur, kultur og historie må vækkes, og skolerne må fremme kreativitet, samtidig med, at børnene lærer at tænke selvstændigt, såvel som også lærer at arbejde både selvstændigt og som en del af et team, løse stillede opgaver og formulere og realisere målsætninger. Godt nok er kravet om begavelse vigtigt, men grundlæggende set må opdragelsen hvile på det princip, at alle børn og teenagere er begavede og i stand til at opnå resultater inden for videnskab, de kreative områder samt i livet. Det er statens opgave at fremme disse talenter.

Putin understregede også den fundamentale betydning af grundforskning, som basis for økonomisk vækst og sociale fremskridt. Over 200 laboratorier er allerede etableret, som, takket være de store statstilskud, de modtager, må blive i stand til at operere på globalt niveau, og som vil blive ledet af videnskabsfolk, der er med til at bestemme retningen af den globale, videnskabelige udvikling. Det er i denne sammenhæng også vigtigt at overvinde de i Rusland siden zartiden eksisterende flaskehalse for, at disse forskningsresultater også kan komme produktionen af forbrugsvarer til gode.

De mennesker, der aktivt dæmoniserer Putin, burde også studere

den tale, som Putin holdt den foregående dag ved Det internationale Forum for Primakov-forelæsninger til ære for den tidligere statsminister og 'store tænker', Jevgenij Primakov, der døde for 18 måneder siden.

Også her stod de amerikansk-russiske relationer højt på dagsordenen. Putin henviste til Primakovs overbevisning om, at, »uden et oprigtigt partnerskab mellem Rusland og USA«, ville det blive vanskeligt at klare de »store udfordringer« i verden – især i kampen mod terrorismen i Mellemøsten.

Primakov havde, ifølge den russiske præsident, haft en »virkeligt strategisk vision«, der havde gjort det muligt for ham »at kigge ud i fremtiden og se, hvor uholdbar og ensidig« modellen om en unipolær verden var. Det var Primakov, der som den første gik ind for et trilateralt samarbejde mellem Rusland, Kina og Indien, og ud fra hvilket BRIKS, »der nu vinder indflydelse og betydning i verden«, har udviklet sig. Primakovs holden fast ved de tætte relationer med partnerne i Fællesskabet af Uafhængige Stater (CIS) »er rygraden i vores integrationspolitik i Eurasien ... Vi håber, at dialog med vore partnere, indbefattet en dialog om sammenkoblingen med Kinas projekt om det Økonomiske Silkevejsbælte, vil sætte os i stand til at opbygge et stort, eurasisk partnerskab«.

Den umistelige ret til udvikling

Et andet dokument, som de vestlige politikere og medier, med deres geopolitiske tankegang, burde studere, er en ny hvidbog fra den kinesiske regering om »Retten til udvikling: Kinas filosofi, praksis og bidrag«, hvor det bekræftes, at der findes en »umistelig rettighed« for alle lande og folkeslag til at udvikle sig. »Retten til udvikling må tilhøre og være fælles for alle folk. Det er alle landes ansvar at virkeliggøre retten til udvikling, og det er ligeledes det internationale fællesskabs pligt«, står der i dokumentet. »Det forpligter regeringerne i alle lande til at formulere udviklingsstrategier og forholdsregler, der passer til deres egen virkelighed, og det fordrer det internationale samfunds

koncentrerede anstrengelser som helhed. Kina opfordrer alle lande til at stræbe efter en ligeværdig, åben, omfattende og innovativ, fælles udvikling, og hvidbogen kræver en fælles udvikling og at der skabes betingelser for, at alle folkeslag kan tage del i retten til udvikling.«

Hvidbogen beskriver imidlertid meget mere – nemlig, at Kinas udviklingsmodel og Kinas politiske og sociale struktur har været en udelte succes. Og, alt imens denne model fortsat udvikler sig, så foregår det i et tempo og på en måde, der bestemmes af det kinesiske folk selv. Det påpeges, at Kina allerede har løftet 700 millioner mennesker ud af fattigdom, og at i dag kun 5,7 % af befolkningen lever under fattigdomsgrænsen – hvilket gør Kina til den første nation, som det er lykkedes at nå FN's Millennium-mål for fattigdomsbekæmpelse. Kina er endda fast besluttet på helt at overvinde fattigdom. I marts 2016 offentliggjordes »udkast til den 13. femårsplan for Folkerepublikken Kinas nationale, økonomiske og sociale udvikling«, hvor regeringen fremlægger en strategi for helt at udrydde fattigdom blandt landbefolkningen allerede i år 2020.

»En ny bølge af velstand«

Hvis man ikke ønsker at lytte til Putin eller Kina, kan man også studere en ny hvidbog fra bygge- og anlægsmaskineproducenten Caterpillar om betydningen af »Bælt-og-Vej«-initiativet. Det vil udløse »en ny bølge af velstand« for Kina og den øvrige verden, står der i den. Opbygningen af et infrastrukturnet, som er en prioritet i initiativet, vil muliggøre en fri strøm og en mere effektiv udnyttelse af resurserne, integration af markederne og koordinering af nationernes økonomiske politik.

Opbygningen af infrastruktur vil være med til at sænke transportomkostningerne, øge udviklingslandenes konkurrenceevne og reducere ubalancen landene imellem. Caterpillar betragter »Bælt-og-Vej«-initiativet som en »åben og medinddragende« ramme, der gør det muligt for alle landene

langs ruten at tage del i opbygningen af projektet. »Dette bør og kan ikke være en bestræbelse alene fra Kinas side«, står der i dokumentet.

Virksomheden påskønner de forretningsmuligheder, som dette initiativ åbner op for, og håber at kunne deltage endnu mere i projekter langs ruten, forklarede Chen Qihua, vicepræsident for Caterpillar og direktør for Caterpillar Kina.

Og endelig burde de vestlige politikere og medier gøre sig klart, at der i befolkningen er bred opbakning til det internationale samarbejde, netop på områderne for videnskabeligt og teknologisk fremskridt. Den europæiske rumfartsorganisation ESA's borgerdialog i organisationens 22 lande fastslog, at 88 % af de adspurgte understøttede ledelsens rumprogram, og 96 % følte sig overbeviste om, at verdensrummet frembyder muligheder, der ikke forefindes på Jorden, men som bør udforskes.

I sin rapport om meningsmålingen ved flyvestationen Upjever i Friesland sagde den tidligere ESA-astronaut Thomas Reiter, der nu er ESA's hovedkoordinator for den internationale rumstations anliggender, at der er grund til optimisme – på trods af den endeløse strid om budgettet på europæisk niveau. De €8 mia., der er blevet brugt i de sidste 5 år, har skabt økonomiske værdier for €14,5 mia. for Europa og dets borgere.

»Det drejer sig også om det politiske aspekt af samarbejdet: Dette fungerer ganske godt, trods konflikterne på Jorden«, sagde Reiter. 95 stater deltager i ISS' forskningsarbejde, »hvor man deroppe forfølger mål til gavn for alle mennesker«.

Reiter udtalte sig også optimistisk om udsigterne for udforskningen af Månen, især Månens bagside. Herfra vil man senere også kunne udsende missioner til den videre udforskning af verdensaltet.

Bernhard von Weyhe, leder af kommunikationsafdelingen i kontrolcentret (ESOC) i ESA-centeret i Darmstadt, talte i et interview med avisen *Allgemeine Zeitung* om den »brofunktion«, som rumforskningen har for menneskeheden. »Den fælles bemandede rumfart kræver samarbejde, og gjorde det også under koldkrigstiden. Rumfart har altid været et område, hvor man

har haft et intensivt internationalt samarbejde, og brofunktionen består stadig. Rumfart er pr. definition et samarbejdsprojekt.«

Fællesnævneren for alle disse udtalelser er: Menneskehedens fremtid ligger i samarbejdet mellem nationerne om økonomisk udvikling af alle verdens lande og om samarbejdet om menneskehedens fælles mål, især om udviklingen af teknologi og videnskab og menneskenes skabende evner. Det lønner sig stærkt at investere i dette samarbejde. Den, der ikke fatter dette og i stedet blot stræber mod et »sort nul«, kommer i sidste ende til at stå tilbage med tomme hænder.

Foto: I september 2015 blev astronaut Andreas Mogensen den første dansker i rummet, hvor han deltog i forskningsopgaver om bord på den Internationale Rumstation, ISS.

Italien: Har Putin gjort det igen?

Leder fra LaRouchePAC, 5. december, 2016 – I modsætning til det hysteri, der stadig fortsætter i USA, så er der ingen, der påstår, at Rusland riggede stemmeboksene til Italiens overvældende sejr i en folkeafstemning, der ellers ville have overgivet deres love, domstole og lovgivende magt til den Europæiske Union. Men den, der promoverede en sådan folkeafstemning, den italienske premierminister Renzi, blev alligevel grundigt slået og træder nu tilbage.

Som den russiske præsident Putin samme dag bemærkede i et interview til Tv, »Vi lever nu i en anden tid ... Den globale balance er gradvist i færd med at skifte.« Obama har igen tabt; endnu en leder, som han havde overøst med ros, har

erkendt sit nederlag til det »nye paradigme«.

Dette nye paradigme afviser det gamle – der sluttelig drejede sig om britisk finansimperialisme – som var det paradigme, Obama har tjent: Det drejede sig om at ofre økonomier til globale finansmarkeder og globale finansinstitutioner; om at ofre industrier for traktater om »frihandel«; om at fjerne uønskede, »diktatoriske« regeringer gennem permanent krigsførelse. Ironisk nok var det de britiske vælgere, der startede den til alle lande nu spredende afvisning af dette »globaliseringsparadigme«.

Som eksempel for dette nye paradigme står de næsten 70 nye, store infrastrukturprojekter, hvor Kina er involveret i finansieringen og opførelsen, i Eurasiens, Afrikas og Sydamerikas nationer – og, potentielt set, også i Nordamerika, når Obama først er af vejen.

Dette nye paradigme kunne meget snart komme til udtryk gennem den måde, hvorpå Putin er i færd med at gennemtvinge en løsning på forsøget på at gennemtvinge regimeskift i Syrien; og gennem Kinas fremstød for udvikling med den Nye Silkevej, der også forlænges ind i Mellemøsten. Selve den Europæiske Union har bøjet sig for denne »skiftende balance« og fremlagde i dag en Plan B, hvor det vil være med til at finansiere genopbygningen af Syrien og opgive kravet om Bashar al-Assads tilbagetræden.

Valget af Donald Trump udgør en åbning i kampen for dette nye paradigme i USA – han blev valgt gennem en afvisning af den gamle globaliseringspolitik, og har visse mål til fælles med det nye paradigme.

Men håbet om dette nye paradigme, der besjæler hele Amerika og Europa, ligger i kampagnen for Lyndon LaRouches »**Fire Økonomiske Love til USA's redning**«, som diskuteres i LaRouchePAC National Policy Committee fra 5. dec. Følg diskussionen her:

Det nye paradigme er den dominerende dynamik i verden i øjeblikket; Italien leverer et bragende nederlag til EU-oligarkiet

Leder fra LaRouchePAC, 4. december, 2016 – Den 9. november, 2016, morgenen efter det dramatiske præsidentvalg i USA – hvor Trumps valgsejr efterlod de fleste analytikere hjemme og i udlandet enten vrøvlende nonsens af sig, eller også i målløs tavshed – udtalte Lyndon LaRouche klart, at Trumps valgsejr var en del af en global, og ikke en lokal eller national proces, hvor hele konstruktionen med globalisering og frihandel er i færd med at smuldre. LaRouche sagde, at intet endnu er afgjort, og at processen styres af præsidenterne Putin fra Rusland og Xi fra Kina, og gennem det globale alternativ, som de præsenterer – et alternativ, der er baseret på en politik, som Lyndon og Helga LaRouche længe har været forkæmpere for.

I dag fortsætter denne globale proces med at udspille sig i en accelererende rate, i en grad, hvor det nye paradigme er den dominerende dynamik i verden i dag. I Italien leverede landet et slående, 60 % mod 40 %, nederlag til Storbritanniens EU-diktatur. Søndagens folkeafstemning – i kølvandet på Brexit og Trumps valgsejr – kunne meget vel vise sig at blive det

endelige knockout-stød mod hele eurosystemet.

Samtidig med, at det transatlantiske systems gamle paradigme imploderer, tilbyder den kinesiske præsident Xi Jinping aktivt hele verden at få adgang til den »udviklingsdrøm«, der på så slående vis fungerer i Kina. Som *Xinhua* skriver i en ledende artikel: »Den kinesiske drøm er en drøm for alle.« Og, ligesom sin partner Putin, fortsætter Xi med at udvide tilbuddet om produktivt samarbejde med USA til nyvalgte præsident Trump. Potentialiet er enormt – men endnu ikke realiseret.

I mellemtiden fortsætter de afdankede repræsentanter for det gamle paradigme at handle, som om der ikke har fundet et skifte sted i USA's præsidentskab, og som om det nye paradigme slet ikke eksisterer. De fortsætter med at puffe verden i retning af atomkrig, med deres outrerede og farlige provokationer imod Rusland og Kina.

Hvad vi foretager os i denne globale proces, understregede LaRouche tilbage den 9. nov., og igen denne weekend under diskussion med sine medarbejdere på begge sider af Atlanten, er absolut afgørende. Vi må blive ved med at presse på for at få **LaRouches Fire Love** vedtaget og bruge det faktum, at der nu er en større åbenhed over for diskussioner af dristige ideer, som man så det tidligere på ugen i forbindelse med LaRouchePAC's organisering på Capitol Hill. Mange mennesker var for første gang villige til at diskutere fusionskraft, rumpolitik og endda Einsteins og Krafft Ehrickes ideer.

Vi må fremlægge for folk behovet få at vedtage Glass-Steagall og indføre et kreditsystem efter Hamiltons principper, der skal erstatte nutidens bankerotte system, og vi må vise dem, hvordan det vil virke. Og vi må frem for alt tilslibe menneskets centrale karakteristika, som muliggør en sådan uafbrudt udvikling: menneskets kreativitet.

Vi må absolut fokusere på skabelsen af en bedre kvalitet af det menneskelige intellekt, understregede LaRouche; vi kan

ikke udelade behovet for at skabe og generere genier, som Einsteins eksempel udtrykkeligt demonstrerer. Dette er den standard, der må anvendes. Vi må opgradere den måde, hvorpå vi fungerer som organisatorer, sagde han, og udsøge mennesker, som i det mindste er i besiddelse af spiren til denne kvalitet af geni, og som er villige til at bygge et nyt samfund og skabe en fremtid for menneskeheden.

Vi kan ikke gå på kompromis med udviklingen af geni. Dette kræver, at vi stræber efter at udvikle den form for kvalitet, som i det mindste må have en forsmag af geni, for vi ønsker, at befolkningen skal følge denne kurs.

Denne idé om at appellere til folk, der i det mindste har en anelse om, hvad det vil sige at bringe menneskeheden fremad, udtalte Helga Zepp-LaRouche, er også af afgørende betydning for rekrutteringen. Vi må tænde gnisten i sådanne personer for at tilslutte sig denne nye revolution, der er i gang over hele verden.

Supplerende materiale:

Bragende nederlag for EU-Oligarkiet i italiensk folkeafstemning

4. dec., 2016 – Et jordskælv, denne gang af politisk art, kom søndag aften fra Italien, hvor vælgerne – iflg. de tidlige resultater – afviste den EU-dikterede forfatningsreform med et overvældende flertal på 60 % mod 40 %.

Efter Brexit og den anti-Obama/Hillary Clinton valgsejr i USA, er dette det tredje chok, der rammer, og det har implikationer for hele Europa og verden.

En turbulent fase er nu indledt. Premierminister Matteo Renzi forventes at træde tilbage, og mandag vil et spekulativt angreb, der var annonceret på forhånd, blive udløst mod

italienske værdipapirer. Dette kan udløse en bankkrise, der hurtigt kan sprede sin smitte til hele finanssystemet.

Italien står nu umiddelbart over for at træffe et valg: enten at gennemtvinge finansiell fascisme, eller forlade euroen og vedtage nationale nødrets-love. Der vil muligvis blive afholdt nyvalg snarest på baggrund af denne krise.

Foto: Premierminister Matteo Renzi tabte stort i søndagens folkeafstemning i Italien.

USA har brug for en massebevægelse for udvikling NU!

LaRouchePAC Internationale Webcast, 2. december, 2016; Leder

Matthew Ogden: Både Diane Sare og Kesha Rogers har skrevet en artikel i denne uges *The Hamiltonian*; jeg mener, deres artikler meget fint tjener til at skabe en ramme omkring aftenens diskussion. Diane Sares artikel hedder "President Putin's Purloined Letter; the Poetic Principle in Political Affairs" (Præsident Putins stjålne brev; det poetiske princip i politiske affærer) – jeg kan godt lide bogstavrimet her. Kesha Rogers skrev en artikel, "Mankind Is Taking a Leap! You Should Ask 'How High?'" (Menneskeheden foretager et spring! Man bør spørge, 'Hvor højt?')

Begge disse artikler tjener virkelig til at definere det, som hr. LaRouche pointerede mht. den nødvendige tankegang, når vi går frem i den nuværende situation i verden. Man må ikke blive fanget i lokal tankegang; man bør ikke tænke ud fra den laveste fællesnævner, eller tænke på alle de forskellige politiske taktikker, der plaskes ud over forsiden af *New York Times* eller *Washington Post* og de forskellige nyhedsmedier. Man må i stedet tænke som en leder; og man må tænke ud fra standpunktet om, hvad der er drivkraften bag den hastigt skiftende dynamik i globale anliggender.

Ganske kort: vi så dette meget direkte i denne uge fra et par forskellige standpunkter. For det første, så var der en aktionsdag fra LaRouchePAC-aktivister i Washington, D.C. i onsdags. Jeg havde den store glæde at deltage. Vi havde aktivister, der kom fra hele østkysten, inkl. fra 'Manhattan-projektet' i New York City; og vi var dér for at sætte hr. LaRouches principper, i form af de **Fire Økonomiske Love**, på dagsordenen. At der ikke er noget alternativ til en omgående genindførelse af Glass-Steagall og en omgående renæssance af Alexander Hamiltons principper. Disse er: et nationalbanksystem; direkte kredit til forøget energigennemstrømningstæthed og produktivitet i arbejdsstyrken; og princippet om videnskab som [økonomisk] drivkraft, som Kesha Rogers diskuterer i sin artikel i *The Hamiltonian*. Et aggressivt program for udforskning og udvikling af rummet, og for at opnå fusionskraft og en højere energigennemstrømningstæthed i produktionsprocessen.

Og jeg mener, dette kan ses meget klart ud fra det, der finder sted internationalt, og som hovedsagligt kommer fra Rusland og Kina. Der var for det første et meget vigtigt dokument, som netop er blevet offentliggjort, fra Kina, som vi kan diskutere lidt mere omkring. Dette dokument hedder »Retten til udvikling: Kinas filosofi, praksis og bidrag«. Denne hvidbog erklærer, at udvikling er den fundamentale, umistelige rettighed. Og for det andet, så er der nu en ny, strategisk

doktrin fra Rusland, som blev annonceret i summarisk form af den russiske præsident Putin i sin årlige 'Tale til nationen', hvor han sagde, at verdensdynamikken nu er forandret. Vi er nu villige til at samarbejde med USA som ligeværdige partnere omkring fælles interesser – inklusive endelig at besejre de falske, konstruerede fjender, som vi har hørt om fra Obama-administrationen gennem de seneste otte år.

Så med denne form for geometrisk strategi har vi et meget rigt felt, vi kan intervenere i, og en meget rig mulighed.

Så der er mange detaljer, som jeg gerne vil have, vi kommer ind på under diskussionen af alle disse spørgsmål. Lad det være nok som introduktion, og lad os høre Kesha og Diane.

(Herefter følger udskrift af diskussionen på engelsk.)

DIANE SARE: OK, I'll just go ahead. I'm really glad with what you said, Matt; because there really is a transformation, and I think we tend to miss it. Or you catch a glimmer of it like the real joy that I certainly felt watching all the vote totals come in; and these poor silly reporters not having a clue what had hit them. But then, you get bombarded with the real fake news, which is what comes from the so-called mainstream news media; which has absolutely zero about developments in the world which are being created by billions of people. So, you have the most extraordinary, most gigantic Earth-changing events occurring under the leadership of Vladimir Putin, under the leadership of Xi Jinping, and their collaboration with leaders in South America, leaders in Africa. Not one word of it here, and then we're treated to some miniscule detail of a misplaced wart that a

politician has somewhere or whatever. I think we would do well to bear in mind a little bit of what I tried to capture in that article. There is a poetic principle; there is a world revolution underway. These things are not separate, discrete events. The Brexit vote – contrary to the stupid media spin – was not a bunch of white racists who hate immigrants. Maybe there are some of those, but the real factor was that the whole euro system is bankrupt. It didn't work and it wasn't designed to work; and people were rejecting it. Similarly, you had these recent votes: the winner in the French Republican Party nominations, François Fillon, who does not want a war with Russia. I think most people on the planet actually recognize that a nuclear war between superpowers is not a desirable policy or outcome; and it's not necessary because what President Putin is doing is leading a fight to eradicate terrorism. He has been very direct about this; especially after September of 2015, at his speech at the United Nations. He's reiterating again the call for a coalition to wipe out this terrorist scourge. So what you see in this election process here in the United States, is we have a potential now to join with the New Paradigm.

Therefore, the most significant aspect of what we know about the incoming administration perhaps, are the two phone calls that Trump had with Xi Jinping and with President Vladimir Putin; and this is absolutely not missed by people of the world. I just

wanted to give a little bit of a report on an event last night at New York University with this extraordinary woman, who is the second only I think woman in history to be the chairwoman of the Foreign Relations committee in the Chinese national assembly. Her name is Madame Fu Ying; she is extraordinarily dignified, calm and very confident. She began her remarks at this forum at New York University by referring to the phone call between Xi Jinping and Trump. She made a point of saying the Chinese are always being accused of not contributing to good in the world, of not working with the world. So, we figured when we started the Belt and Road and the Asian Infrastructure Investment Bank, that the United States – which is always accusing us of not wanting to work with anyone else – would have been the first in line to join. Instead, our invitation to participate in these extraordinary projects was rejected. Now, clearly there is a potential for this opportunity to be taken.

This is really very big. Similarly, the decision that Trump has made to have retired General Michael Flynn as one of his advisors; who has called for collaboration with Russia in Syria.

And Trump's reiterations of the necessity of that kind of collaboration – these things are very important. And the fact that Flynn has come out calling for a Marshall Plan for the region; which is similar to the Chinese; Xi Jinping made a tour of several of those nations not so long ago. The only way you are going to secure peace is through economic development – not on a low level, not on repairing the decrepit, aging, out-of-

date

infrastructure we have; but by leaping into a new domain. So, I think I'll stop there for a minute; because I think Kesha probably has a lot to add in that regard.

KESHA ROGERS: Yes. Just taking from that, we really have to advance mankind; we really have to have a leap forward for mankind. This is what Mr. LaRouche is committed to; this is what you see Russia and China committed to. I was greatly inspired by the discussion and some of the developments that came out of the President of Russia; President Putin's State of the Union address. The leap for mankind really requires putting the commitment to the future. This was really expressed very beautifully in his remarks, which captured in essence the conception that the responsibility of the nation is to foster creativity in science, and foster creativity in the youth of your nation. The best expression to doing this, in terms of scientific and technological development. In his speech he says, "Our schools must promote creativity, but children must learn to think independently, work both on their own and as part of a team, address usual tasks and formulate and achieve goals; which will help them have an interesting and prosperous life. You must promote the culture of research and engineering work. The number of cutting edge science parks for children will increase to 40 within two years; they will serve as the basis for development of

a network of technical project groups across the country. Companies, universities, and research institutes would contribute to this, so our children will see clearly that all of them have equal opportunity and an equal start in life. That Russia needs their ideas and knowledge and they can prove their mettle in Russian companies and laboratories..." And he goes to say, "Our education system must be based on the principle that all children and teenagers are gifted and can succeed in science, in creative areas, in sports, in career, and in life."

That should be the model for every single nation. That is the model for our space program, and it really starts with the question of what is human nature? If we're going to advance mankind and have leaps forward? As a part of this paper that Matt mentioned, from China they're expressing the same expression for their nation; and for mankind as a whole. It's not just "our nation is better than yours, and we're going to have our people pulled out of poverty and your people can stay in poverty. They're not thinking like imperialists or wanting to keep nations backwards; they want nations to move forward. So, China has pulled 700 million people out of poverty; you can't do that by taking baby steps and going with a few infrastructure projects. You have to have creative leaps. This has really been expressed for their Silk Road development offer of win-win cooperation and

their commitment to space and space as the potential for opening
for mankind across the planet and across the galaxy.

I think if people look at the very exciting developments
that we're seeing coming from Russia and China, that has to be
the model. We have that potential right now, because I think
what Diane pointed out – that when President-elect Trump was
elected, this was a mandate. This was a repudiation of the
Bush/Obama destruction of this type of potential for a future;
a
repudiation of Hillary Clinton's commitment to continuing war.
The American people said, we're not going to condone this any
longer.

The question is, what is the positive aspect that
you're
going to fight for? We've put that on the table with
LaRouche's
Four Laws and our commitment to a future perspective for
mankind,
based on this very identity that has been clearly laid out by
what we could be doing if we decide to make the commitment and
collaborate on the basis that Russia and China have laid out.

OGDEN: Yeah, China really is an inspiration in that
regard.
Let me just read a very quick quote from that paper that you
referenced, Kesha. The title of this white paper, again, is
"The
Right to Development: China's Philosophy, Practice and
Contribution"; and they start by saying, "The right to
development must be enjoyed and shared by all peoples.
Realizing
the right to development is the responsibility of all
countries
and also the obligation of the international community." If
you

just juxtapose that to the Malthusian philosophy of the British Royal Family and others in the so-called "West" today, where they say, "Well, no, you know, the right to development – it's not a right. All peoples do not have an equal right to the same living standard, and, plus, if we were to pursue that – as Obama said when he went to Africa – 'the planet would boil over.'" I mean, give me a break!

So, China's white paper is laying out the *opposite* philosophy, view, of man. I think, in accordance with what Putin said in that State of the Union, that, yes, every human being is a creative human being. That is the fundamental right of every human being – is to develop that creativity and to contribute it to his or her nation and to the future of mankind.

In the China white paper, they go on to state some really stunning statistics. You, Keshu, cited the lifting 700 million people out of poverty; which is just an incredible achievement in and of itself. Now only a little bit under 6%, 5.7% of the population of China, are officially under the poverty line. And in the white paper they were very proud to point out that China was actually the first to achieve this UN Millennium goal – which is a goal to lift such and such a percentage of people out of poverty. But they refuse to stop there! They say, "That's not enough. We have a goal, that we are going to eliminate poverty

altogether!"

The statistics are amazing. If you compare China in 1949 to China in 2015, only a 70-year difference, the average longevity in China in 1949 was 35 years. Today it's 76 years. The enrollment of school-age children in school in 1949 was 20%. Today it's almost 100%; 99.8% of all school-age children are enrolled in schools in China. The difference between 1978 and 2015: the GDP was at RMB767 billion in 1978. Today their GDP is RMB68,000 billion! So, that growth is unbelievable. And then there's, obviously, much less tangible things that you can measure, but which are clear to see, including the spread of art, classical culture, classical musical training among the children of China. So this is really a model for the rest of the world, an inspiration. As Xi Jinping has said, "We invite the United States, we invite the West to become a part of the New Silk Road, and to become a part of the One Belt, One Road initiative."

One event that was happening in Washington, D.C., simultaneously with this Day of Action that the LaRouche PAC activists had on Capitol Hill, was really an unprecedented event that was sponsored by the Asia Society. It was an all-day event that was hosted by a scholar named Dr. Patrick Ho, who's the Secretary General of the China Energy Fund Committee. One of my colleagues who was there, said about the event that "This was one of those days in Washington, D.C. when all of the principles that you've been talking about as a LaRouche PAC activist for years

and years and years, all of a sudden are being echoed by the person standing at the podium." We've had those experiences periodically, but this *entire* event was about the right to development, the One Belt, One Road Initiative, the Eurasian Land-Bridge, the World Land-Bridge, the New Paradigm, win-win cooperation, the United States joining the Silk Road – quite literally, in those terms.

Dr. Ho actually laid out five points of advice to the new incoming [Trump] administration on how to integrate the United States into the One Belt, One Road program. His five steps are as follows:

1) Consider One Belt, One Road a platform to spearhead initiatives and programs to bring closer cooperation between the United States and China;

2) Realign trade agreements with Asia-Pacific nations to accommodate the One Belt, One Road;

3) Adjust the U.S. posture towards the international development banks – that's the AIIB, the New Silk Road Fund, the New Development Bank of the BRICS, and so forth – and promote their capacity to assist in support for infrastructure development;

4) Help secure security along the One Belt, One Road;

5) Get the international institutions to work with the One Belt, One Road.

So, I think that's actually a very clearly stated way to, as we say in this pamphlet that we've published from LaRouche PAC, have the United States join this new Silk Road.

These ideas, as Diane was saying, this is an active principle, this is the dynamic {elsewhere}, and our

responsibility is to ensure that {this} is the dynamic shaping policy in the United States.

SARE: Along these lines – because I know there's discussion and there's an article about Sen. Schumer saying he will work with Trump on a \$1 trillion infrastructure package (something like that) – I think the idea of Hamilton and the ideas of people like Krafft Ehrlicke and what China is doing, really need to be understood by our activists, so that people can reflect. For example, there's discussion about one of the things that was promoted in the *New York Times* for Trump to do with his infrastructures, that there should be a tunnel under the Hudson River, from New Jersey to New York. Right now I think the trains go, I don't know, every 90 seconds, or every three minutes, or something like that. There's an enormous amount of traffic. The Port Authority Bus Terminal is very old and decrepit. It's going to have to be rebuilt and relocated. The tunnels are very old. So, this is something that has needed to be done for a long time. As everyone might imagine, there's an absolutely enormous amount of traffic between Manhattan and New Jersey across the Hudson River. So, you say, "What's wrong with a new tunnel between New Jersey and New York?" Well, in a sense, if you were to do that, it would be a sin of omission. Obviously we need a tunnel, but if the idea were to connect this tunnel to a tunnel under the Bering Strait, so that you could travel from Manhattan

to Moscow, that would be a completely different idea. And I think what...

OGDEN: [cross talk] ...Manhattan to Jersey City; that's for sure! [both laugh]

SARE: Yeah! Or even, you know, for people who don't want to go to Moscow, for whatever reason. They could go to Paris, but they could travel through Siberia. All kinds of exotic, really wonderful places. It would be quite a ride. Although, I suppose, if we get the magnetically-levitated vacuum trains, you wouldn't really get to see much. On the other hand, you'd arrive at your destination *before you left*, by the clock.

Anyway, all of these things would *completely* transform the way we think of *everything*. If you could take a train from New Jersey to San Francisco. Supposing even that it wasn't three hours – it was a normal high-speed train – so you got there in a day-and-a-half, that's a completely different phenomenon. It changes the United States: what you can ship; whom you can work with; the exchange of ideas; the exchange of goods. The ability for people to find the very most brilliant individual, whether they're in China or Somalia or India, who has expertise in a particular area, and you want to bring them in to collaborate with a team of scientists in your local laboratory. All these things become thinkable.

So, when Mr. LaRouche a few years ago had made the point that he doesn't like the term "infrastructure" anymore,

because

it doesn't really get at what is actually necessary; which is the question of how do you increase the productivity of every person.

And that requires thinking in terms of a *platform*. The difference between not having electricity, for example, and having electricity, is not simply night and day. You just can't

even compare it. It's *incommensurate*. Therefore, I think we have to be both open-minded, but we also have to set {really high} standards for what we think we should be doing. It would be

absolutely criminal, even if it did employ millions of people, to

fill in every pothole in every major city in the United States.

That would not lift the standard of living or the productivity of

the nation as a whole; whereas a high-speed rail link that went

from Manhattan to Moscow would actually have a completely transformative effect.

OGDEN: Yeah, it's these {leaps} in progress that are unquantifiable, because it's a completely different measuring rod, from one leap to the next. Last week on the webcast here on

Friday night, Ben Deniston gave an excellent presentation on what's necessary for a real space colonization and exploration program. I thought one example that he used during that presentation, was really interesting. Just think about what's the

difference between Lewis and Clark's Expedition to explore the Louisiana Purchase Territory and to cross the continental United

States vs. what we were able to do with the trans-continental

railroad. That's a different universe vs. what we would be able to do with what you're talking about, Diane, with a magnetically-levitated train that goes from New York, to Los Angeles, all the way up to Anchorage, Alaska, and across the Bering Strait, into the Eurasian landmass. Those are just quantifiably and qualitatively different modes of action. And so, yes, it's "setting the bar" incredibly high.

Kesha, in your article, you said, "You should ask: How high? We should leap, we should jump. Mankind should take a leap. How high?" It's these kinds of insights that Krafft Ehricke, and others, were able to discuss from the terms that now Mr. LaRouche has {scientifically} defined, in terms of energy-flux density, how much more productivity are you able to achieve, with less effort, with less energy applied, because of these qualitative leaps in technology and in the principle that you're employing.

Before we get into a little bit more of that, I do want to bring up, though, because you mentioned it, Diane, this article, this interview with Sen. Chuck Schumer. Mr. LaRouche was told about this earlier today when we had a discussion with him. He placed some importance on it and said, "You know, Chuck Schumer does play a significant role in the Democratic Party." He is now Minority Leader in the U.S. Senate, and, very significantly, led the fight against Obama's veto of the JASTA bill; very publicly broke with the Obama administration, in favor of the 9/11 families, in overturning the Obama veto of the JASTA bill. I'd

like to say something about that later.

This article is an interview that's published on syracuse.com. It starts by saying, "U.S. Senator Chuck Schumer said Wednesday that he's optimistic Congress will strike a deal with President-elect Donald Trump, to pass a \$1 trillion infrastructure bill within the first 100 days of the administration." However, he warned, "the bill cannot rely on what he called 'gimmicks' or tax breaks." He said "any infrastructure bill must be paid for through substantial and direct federal funding." He said, "The bill needs to be stronger and bolder than ever before. Simple tax credits will not work." He also said that the so-called public-private partnership that Trump's infrastructure plan and other incentives to build projects that would be privately owned, would not function. He said that he had personally told Trump in a private meeting, that such a plan would lead to investment only in the most profitable projects – people who are just trying to make a buck; and could lead to significantly higher tolls on privately owned roads and bridges. Instead, Schumer said, "The \$1 trillion could flow into the U.S. Treasury to be used for rebuilding the nation's infrastructure." So, this is a direct Federal financing, not a scheme, not a gimmick, not tax breaks, not PPPs [public-private partnerships]. That is a significant development.

I do not think it is a coincidence that that interview comes directly in the wake of a two-week mobilization by LaRouche

PAC

activists on Capitol Hill to force the issue of Hamiltonian national banking, direct Federal credit. I know that there were

countless meetings from activists; there were several dozen meetings that Paul Gallagher personally had with staffers and Congress people on Capitol Hill to discuss the details of what Hamiltonian economics and Hamiltonian national banking actually

means. If you haven't seen it yet, I would highly recommend going back and listening to the recorded Fireside Chat that Paul

Gallagher did last night; that was on this question of what Hamiltonian national banking really means.

So this is significant; but, indeed, we have to have the

view that {we} are setting the agenda. This nation and the leadership of the country need a very intensive course in what Hamiltonian economics really means.

ROGERS: Yes, and I think that the title of our publication

which we are continuing to get out *en masse*, *The Hamiltonian Vision for an Economic Renaissance* is absolutely imperative to be understood as just that. We're not just talking about developing infrastructure or increasing manufacturing; because that's not what Hamilton understood in the increasing of the productivity of society. It was starting with advancing the creative powers of mankind; and Lyndon LaRouche has taken that to

a very high level and conception, as you said. His work over the

past 40-50 years looking at this conception of leaps in productivity of society based on this conception of the potential

for mankind to advance in ways that had not been thought of before; to advance in ways where the creative leaps in mankind

take the development scientifically and technologically to higher and higher states. Mr. LaRouche's understanding of this and Krafft Ehrlicke's were very synonymous; they worked hand-in-hand together. The German space pioneer Krafft Ehrlicke – the rejection of his ideas by the "limits to growth" imperialist budget-cutters, who didn't want to see mankind advance in this way, was as direct as the opposition to Lyndon LaRouche. If Mr. LaRouche's policies had been put through – along with Krafft Ehrlicke's – on the development of LaRouche's perspective in the '80s for a vibrant space program, setting the agenda of the space program to heights that had not been thought of up until that point, and continuing what John F Kennedy had laid out as a national mission for advancing not just in the moment for space development; but looking far into the future. It's interesting to go back and look at what the vision was at that time, and how far we have been set back because we've had people who decided that it's not the place of human beings to develop.

Krafft Ehrlicke, as Mr. and Mrs. LaRouche have continued to say, represented a quality of genius. It wasn't just that he understood aeronautics and was one of the best in terms of field of technology. He was a real philosopher; his conception of space development started from the standpoint of the development of mankind as a whole. That we on this planet, have a responsibility for the development of each and every human being on the planet; but the way we're going to achieve is – as he

said on many occasions – that you have to leave the confines of one small planet. The idea that there are only limited resources

here for a limited number of people is not true. There's a very

beautiful conception of that drawn out by Krafft Ehrlicke in a very short writing that he wrote called "The Extra-Terrestrial Imperative; Growth and Life"; that's the model that he worked on.

I just want to read something quickly from that, because I think

it's very indicative of what we're talking about here. People have to get these ideas in a very advanced understanding of it when we're going into Congress right now. It's not just about getting them to pass a piece of legislation. It has to be, and

we're seeing, a total shift in the thinking of the population. He says:

"There was a time when the human mind was slow to accept growing evidence that Earth is not a flat center of the universe.

Now the concept of a closed, isolated world must be overcome. Viewing our Earth from space should make it obvious that the world into which we now can grow is no longer closed. By ignoring this new reality, current predictive world dynamic models fail. Adhering to an obsolete, closed worldview, they despair of the future growth prospects. The extra-terrestrial imperative enjoins us to grow and live through open world development which contains all the futures the human mind can hold."

So, that's what we're talking about. How far can the human mind advance? How far can the human mind see into the future? That's what we're talking about right now, and we have a potential to really bring that perspective into focus if we

have
a revolutionary change in the way we think about society, and
we
think about the responsibility of the growth in society which
we
have to now bring on, because it's long overdue. LaRouche's
solutions really put forth exactly how we bring that into
being.

OGDEN: This the moment of opportunity. If you look
at, as
Diane covered in the beginning of our discussion, this wave of
unexpected and completely dramatic electoral results and
otherwise; from Brexit to the Presidential election. We've
got
the Italian referendum coming up this weekend; we could see
some
very dramatic results out of there. Hollande has now declared
that he will not be running for President of France. This is
a
very dramatic and uncharted period; and the potential is
there,
the doors are wide open. I think we have repeatedly gone back
to
this point, but I think we should return to it again. It
should
have been seen that this was not business as usual at the
point
that the entirety of the United States Senate and a vast
majority
of the U.S. House – not along party lines – rejected Obama's
treasonous veto of the JASTA bill. That was in no small part
the
result of the activation and the leadership of the LaRouche
Political Action Committee in the United States. I think we
who
are on this discussion right now, can say that we know

directly

that the role that LaRouche PAC played was central and primary in

leading that fight for years. Direct collaboration with the 9/11

Families; direct collaboration with the members of the U.S. House

and Senate in forcing this through. That was not something that

Obama – despite all of his bluster – and the Saudi government – despite all of their millions of dollars; they just could not

handle that. That was something that overcame everything that they tried to throw up against it.

Now you have a pathetic effort by McCain and by Lindsey

Graham to try and gut the JASTA bill in the last days of the lame

duck session; but this is not going anywhere. There was a very

good statement put out by Terry Strada and the 9/11 Families United for Justice Against Terrorism, where they said in their press release, "We wish to state our firm opposition to the proposed legislative language offered by U.S. Senators Lindsey Graham and John McCain that would effectively gut the JASTA bill;

which was overwhelmingly passed by Congress in September." Later

they say, "Notably, Graham's and McCain's efforts come in the wake of a massive lobbying campaign by the Kingdom of Saudi Arabia, which is now employing roughly a dozen lobbying firms at

a cost of more than \$1.3 million per month." And then Terry Strada herself is quoted saying "In April of this year, Senator

Graham met with 9/11 family members and told them that he supported our cause 100%. Senator Graham is now stabbing the

9/11 Families in the back. He and Senator McCain are seeking to torpedo JASTA by imposing changes demanded by Saudi Arabia's lobbyists. We have reviewed the language, and it is an absolute betrayal." She says, "We, the 9/11 Families, are fortunate to have Senators John Cornyn and Chuck Schumer to block this action in the Senate." I can tell you that Senator Schumer told me personally on Wednesday night that this effort is going nowhere; this thing is not going to fly. So, they are holding the line very firmly. But really, they have no choice; because this victory on the JASTA bill and then everything that has come since then, including this Presidential election, was a statement that this is not business as usual among the American people anymore. There is a mood of revolt among the American people.

I just want to read one very short excerpt from an article in *The Hill* which I think excellently gets to that very point and I think is more generally applicable. The article was titled, "Note to Allies: Don't Underestimate Overwhelming Popular Support for JASTA." The author, Alexander Nicholson, says in this article, "[O]n this particular issue..., no amount of money or insider Washington connections will be able to overturn the overwhelming will of the American people. Indeed," he says, "the highly unexpected but highly populist-inspired election of Donald Trump to the White House should serve as an indicator that no amount of inside-the-beltway inside baseball can achieve results when it comes to certain issues at certain times. And this,

too,
is one of those issues and times." And then he concludes the article, "The current arguments are as ineffective as the synthetic inside-the-beltway strategy it has thus far employed.

But the new era of empowerment of the American electorate is not to be underestimated." So, I think that is absolutely the case;

and people should take heart to that. This is, indeed, a new political era for the United States; it's the "empowerment of the American electorate."

Now's the time to take that empowerment and just keep the momentum going; but it has to be from the standpoint of educating ourselves, as Kesha said, on the principles of Alexander Hamilton and the principles of the science of physical economy, and saying, "We now are committing ourselves to what the Chinese have called 'the inalienable right to development'; and we will not let go of our demand for that inalienable right."

SARE: Just on that, I think on the one hand it's sort of obvious; although I guess it shouldn't be, because we've tolerated such criminality for the last 16 years since 9/11 occurred. Droning people, torture, and so on. The NSA spying on every detail of everything of everyone. But there's a certain limit where people just said, "No, we're not intimidated." We saw that particularly strongly in Manhattan among first responders and others who died, who are still dying as after-effects, or who had loved ones who died, or colleagues who

died. There's a certain sort of sacred commitment that "We are not going back on this," and they're not afraid. The challenge now again is to raise the standard; in other words, can we fight with the same fearless passion for those things that are necessary for mankind to progress? Could we get a situation where the population just says, "Absolutely not! We're not shutting down our nuclear power plants. Are you crazy? This is unacceptable. You're saying we're not going to go back to the Moon and build the means to get onto Mars from the Moon? This is crazy!" Where no one even gives it a second thought that it's so obvious. I think that is where the two areas which Einstein excelled in both: the music – his violin as a certain source of inspiration and thought; and the science come together. When one is conscious of what it means to be truly human and creative, then anything on a lower standard than that, is the same kind of affront as the Saudi Foreign Minister traipsing through the halls of Congress in his robes lined with money. You just say, "Oh, this is beneath us." We saw that effect here when the Schiller Institute Community Chorus participated in this series of performances of the Mozart *Requiem*; and there's more music coming up – again sponsored by the Foundation for the Revival of Classical Culture – on December 17th in Brooklyn. A unity concert with the conception of, what does it mean: to be human? Because human beings are not animals, no matter how many

environmentalist barbarians want to try and impose that on us. When you've located your identity in a realm which is truly beautiful, then a lot of these things that seem so difficult now

– like the difficulty of these politicians standing up to Wall Street on Glass-Steagall. Why are they afraid? Why do they find

that difficult? Because their own identities are right now on too low of a level; but if they began to look at the world from a

higher standpoint – which is I'm convinced where people like this woman from China, the Vice Foreign Minister Fu Ying – you just get a sense among some of these people that where they're coming from is a much higher level and that such a thing would be

beneath them. I imagine this was the effect of someone like President Abraham Lincoln, who was described when he was seen visiting the soldiers; because his identity was placed in a different location in a higher realm. Therefore, it wasn't just

that he was fighting against fear; there wasn't fear because there was such a firm commitment to what is right.

So, I think the next phase in this process is to have a

similar, almost ease; a soaring quality of mankind, even in the

United States, to get ourselves into the realm where we actually should be living.

ROGERS: Diane, you keep getting them to sing; bringing more inspiration and optimism. So, we can get more singing and get more space development, then we can really succeed.

OGDEN: President Modi of India called it a mass movement

for development; and I know Helga LaRouche has echoed that call repeatedly since he said that. And we really do see a mass movement for development among some of these Eurasian countries especially, but also with them reaching out to African and South and Central American countries, you have a majority of the world's population now getting in on this mass movement for development. But that's what we need demanded from the American people right now; and I think we can turn this new era of empowerment of the American electorate into a mass movement for development. But we have to do it from the standpoint of a Hamiltonian renaissance in the United States. We have the materials for that, as we've said before. The new book, *Hamilton's Vision* is available on Amazon; and people can read those four reports that he wrote to the United States Congress as Treasury Security. We also have the Four Laws from Mr. LaRouche which are available on the LaRouche PAC website, and the related pamphlet, "The United States Joins the New Silk Road."

So, I implore people to become as active as you can. If you haven't yet become an activist with the LaRouche PAC, now is the time to take that step. Support us in every way you can, and make yourself into a world historical individual by acting on this current, very brief window of opportunity for mankind. You can sign up on the LaRouche PAC website; you can subscribe to our YouTube channel; you can become an activist through the LaRouche

PAC Action Center; and you can share this video as widely as you

possibly can. Let's make this a mass movement for development!

Thank you very much for joining us here today. Thank you to

both Kesha and to Diane. And please stay tuned to larouchepac.com.

At komme op af kviksandet

Leder fra LaRouchePAC, 1. december, 2016 – Kinas Xi Jinping og Ruslands Vladimir Putin fortsætter med at komme med tilbud efter tilbud til USA – og andre nationer, der stadig sidder fast i det transatlantiske systems dødbringende kviksand – om at gå med i opbygningen af det nye, globale paradigme, der er i færd med at erstatte geopolitiske krige og fascistiske nulsumsspil-økonomier, med den Nye Silkevejspolitikks win-win-resultater.

Den kinesiske regering har netop udgivet en hvidbog, »Retten til udvikling: Kinas filosofi, praksis og bidrag«, som dokumenterer det forbløffende fremskridt, Kina har præsteret i løbet af de seneste årtier inden for områderne fattigdomsreduktion, levetid, uddannelse og så videre, og dernæst fortsætter med at forklare, at deres Bælt-og-Vej-initiativ har til formål at hjælpe andre nationer med at opnå lignende resultater. Retten til udvikling, proklamerer hvidbogen, er hele menneskehedens *umistelige rettighed*.

Den russiske præsident Putin gentog i sin »Tale til nationen« for den russiske Duma, det føderale parlament, at han var indstillet på at samarbejde med den tiltrædende Trump-

administration i USA for at »sikre international stabilitet og sikkerhed«. Putin gjorde det ligeledes til fulde klart, at Ruslands fremtid ligger i at nære kreativitet, videnskab og evnen til at løse problemer hos den unge generation: »Vore skoler må fremme kreativitet ... Vore børn vil klart se, at Rusland har brug for deres ideer og viden.«

Dette er præcis den form for tankegang, som engang dominerede Franklin Roosevelts, og endda John Kennedys, USA, men det er blevet næsten uforståeligt for de fleste amerikanere i dag, i et USA, der er blevet transformeret af de seneste 16 års mareridt med Bush og Obama.

Og dog, så er genopvækkelsen af denne ånd selve nøglen til en strategisk sejr imod det døende, Britiske Imperium. For at opnå dette kræver det, at vi lever op til udfordringen med at få den amerikanske befolkning, og dens repræsentanter i Washington, til at tænke på det højere niveau, som er det sande potentiale, der er fremlagt for os, og ikke på niveauet for de kontrollerede 'trivielle selskabslege', som karakteriserer politikken i Washington og i lokale anliggender.

I en diskussion tidligere på dagen med medlemmer af LPAC's Politiske Komite og Videnskabsteam, samt Helga Zepp-LaRouche, understregede Lyndon LaRouche den afgørende rolle, som et fornyet rumprogram spiller for atter at tænde gnisten for optimisme og inspiration omkring spørgsmålet om, hvad menneskets formål i universet er. Den store, tyske rumforsker Krafft Ehrlicke er en vigtig prøvesten i denne bestræbelse, sagde LaRouche, for kampen for at bringe fremskridt inden for videnskab, kultur og økonomi tilbage, som en forenet, indbyrdes forbundet præstation.

»Hele formålet er at forstå, hvad fremtiden bringer, eller *kan* bringe, og fastholde udviklingen på denne basis«, sagde Larouche. »Det er ligesom hele tiden at holde trit; hele tiden forsøge at gøre noget, der er vigtigere, at opnå det, og

dernæst nyde det ... Der må være et element af overraskelse, et element af denne form for udtryk. Det er det, der får det til at virke. Det er ikke noget tomt; det er noget, man skal få til at virke.«

LaRouche fortsatte: »Vi lever i vort intellekt. Hvis vi kan tænke kvalificeret, så opererer vi i rummet. Vi bør håbe, at vi vil frigøre os og således bringe menneskeheden til et nyt niveau af præstationer.«

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping mødes med Ruslands præsident Putin, Chiles præsident Bachelet, Indiens præsident Modi og Kasahkstans præsident Nazarbayev i sine bestræbelser på at rekruttere nationer til den Nye Silkevejs økonomiske politik.

Skiftet til det nye paradigme er virkeligheden – Propaganda for lokale interesser er farligt

Leder fra LaRouchePAC, 30. november, 2016 – I denne uge kom delegationer fra Manhattan og flere stater i det østlige USA til Washington, D.C., for personligt at inddrage kongresmedlemmer i nødvendigheden af at tage skridt til at genindføre Glass-Steagall og gennemføre LaRouches »Fire Love«, for at håndtere den aktuelle, strategiske krise. Dette politiske initiativ – sammen med pres på kongressen over hele landet – kommer på et tidspunkt med nonstop mediefiksering på nyvalgte præsident Donald Trumps seneste og eventuelle udnævnelser til regeringsposter. 'Hvem er de?... Hvor dårlige er

de?', osv. Mediernes spærreild, og selv selve udnævnelserne, tjener til at forvirre og demobilisere enhver, der lytter.

Det er vigtigt at modstå alle sådanne, »bottom-up« karakteriseringer, der fremhæver lokale interesser, af det, der foregår. Der er intet lokalt her: »Trump«-valgoverraskelser finder sted i hele verden, og flere vil finde sted i de kommende uger. Vælgere over hele verden afviser nu hele »globaliseringsæraen« til fordel for et nyt paradigme, der fortsat er under udformning. *EIR's* stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, understregede dagen efter præsidentvalgene, at valget af Trump ikke var en »lokal« begivenhed. Afvisningen af Hillary Clinton gik længere end til et spørgsmål om selve personen; den var en del af et globalt, dynamisk skifte. LaRouche manede i dag til forsigtighed: »Det er farligt at gøre det muligt for dette [forvirringen som følge af lokalt fokus] at opstå. Man må frigøre sig fra det. Det ødelægger ens evne til at tænke og løse problemer.«

Undgå derfor vrede over enkeltpersoner; tænk på det mulige.

Dette er virkeligheden. Der er en dynamik i gang på internationalt plan, for et nyt paradigme for hele menneskeheden, og som er legemliggjort i den eurasiske Nye Silkevej. Præsident Vladimir Putin og præsident Xi Jinping leverer et stærkt lederskab for vejen frem, en vej, som i årtier er blevet fremlagt af Lyndon og Helga LaRouche.

I dag holdt Putin en tale i Moskva fra dette udsigtspunkt. Han talte om den Eurasiske Økonomiske Union, »der sammenkobles med Kinas projekt for det Økonomiske Silkevejsbælte, som vil gøre det muligt for os at bygge et eurasiske partnerskab«. Han talte i anledning af det andet, årlige »Primakov Readings International Forum« i Moskva, for at mindes eftermælet af Jevgenij Primakovs lederskab. Putin sagde: »Hr. Primakov var ligeledes af den mening, at det ville være meget vanskeligt at håndtere nutidens store udfordringer på tilfredsstillende vis uden et seriøst partnerskab mellem Rusland og USA.

Ulykkeligvis er de russisk-amerikanske relationer blevet meget forværret i løbet af de seneste år, men dette er ikke vores skyld. Nu, hvor valgkampen er ovre i USA, og en ny præsident snart vil indtage Det Hvide Hus, håber vi, at dette vil skabe en mulighed for at forbedre disse relationer, der er så vigtige, ikke alene for vore to folkeslag, men også for at sikre international stabilitet og sikkerhed ... «

Ideen om nye relationer runger over hele Latinamerika, efter Xis seks dages rundrejse i forbindelse med APEC-topmødet tidligere på måneden. Den mexicanske seniordiplomat Sergio Ley har krævet, at Mexico nu »diversificerer« sine relationer inden for udenrigshandel og ikke længere har 80 % af sin handel, der finder sted med USA. Han sagde, at der nu finder »en ekstraordinær dialog på højeste niveau« sted mellem Mexico og Kina.

I opposition til dette aktive, nye paradigme for internationale, gensidigt gavnlige relationer, kommer de sidste, fortvivlede bestræbelser fra geopolitikkens afdankede repræsentanter, på at forårsage mere skade og død. Især Frankrig, Storbritannien og Obama-administrationen mobiliserer imod Rusland over Syrien. I dag meddelte Frankrig, at det vil være vært for et møde den 10. december, som vil omfatte ledere fra UK, USA, Tyskland, Italien, Saudi-Arabien og andre, om, hvordan man skal modsætte sig »den totale krigs tankegang«, som de hævder, Rusland og Syrien forfølger.

Virkeligheden er den, at den syriske regering i Aleppo med held driver terroristerne tilbage; og Rusland er i færd med at mobilisere støtte og nødhjælpsforsyninger – inklusive felthospitaler – til de tusinder af mennesker, der nu er befriet og nødlidende.

Foto: Udsigt over Capitol fra toppen af Washington-monumentet.

Ligesom Knud den Store kan oligarkerne heller ikke standse tidevandet

Leder fra LaRouchePAC, 29. november, 2016 – De revolutionære forandringer, der fejer hen over de vestlige nationer, fremprovokerer hysteri blandt de afdankede, miskrediterede nationale ledere i Europa og USA. Brexit, valgnederlaget for Obamas og Hillarys plan for krig med Rusland og Kina, Filippinernes oprør mod Obama, og den ene europæiske nation efter den anden, der afviser de anti-russiske sanktioner og dæmoniseringen af Putin – disse ting og mere endnu repræsenterer en erkendelse i hele Vesten af, at deres lederskab har været kontrolleret af finansoligarker og krigsgale neokonservative, som ikke længere kan tolereres. Imperiet er i færd med at smuldre – men 'the Lords' vil gå til yderligheder, selv til atomkrig, for at redde Imperiet, med mindre de erstattes, før det kommer dertil.

Det kommer ikke som nogen overraskelse, at briterne rejser sig til forsvar for Imperiet på den mest åbenlyse og frastødende facon. Tony Blair har, efter at Englands egen Chilcot-undersøgelse har afsløret hans ulovlige aggressionskrig i Irak, baseret på løgne, meddelt, at han vender tilbage til politik for at redde sin døende race. En amerikansk officer, der skriver på oberst Pat Langs Sic Semper Tyrannus-blog, indfanger måske ironien bedst: »Jeg bemærker også, at, i UK har Tony Blair lettet på sit kistelåg og hjemsøger atter Londons gader med den hensigt at omstøde Brexit. Ser vi et mønster her? Internationale eliter, der ikke er tilfredse med bønder på begge sider af Atlanten, der gør oprør?«

På onsdag vil det britiske parlament debattere Tony Blairs forbrydelser, en debat, som har gjort Blair-tilhængere i Labour-partiet hektiske over den yderligere afsløring af deres medskyldighed i ødelæggelsen af Sydvestasien og Europa.

Ligeledes fra UK ser tidligere, konservative regeringsminister Ken Clark hen til den ynkværdige Angela Merkel som det sidste 'store hvide håb' for Det britiske Imperium: Merkel er, skriver han, nu, da USA er blevet »tabt« til Trump, »den eneste politiker, for hvem det lykkes at holde traditionen med vestligt, liberalt demokrati i live«. Hvis det, der er sket med Vesten, skal være »vestligt, liberalt demokrati«, så er folk tydeligvis parat til at dumpe det.

Dette hysteri går så langt som til den uddøende races respons på det nederlag for terrorisme, der finder sted i Aleppo. I takt med, at Rusland og Syrien tilsammen demonstrerer, at terrorisme rent faktisk kan besejres og befolkningen befries fra barbari, reagerer de vestlige medier med rædsel og insisterer på, at Rusland og Syrien er problemet, og ikke terroristerne. Frankrig har, under det til undergang dømte Hollande-regime, endda indkaldt til et hastemøde i FN's Sikkerhedsråd, for at fordømme Syrien.

Men tidevandet kan ikke standses. Bag bølgen af fornuftig tankegang i Vesten ligger der en voksende erkendelse af, at Rusland og Kina har indført et nyt paradigme, baseret på win-win-samarbejde omkring den fysiske udvikling af nationer og områder i hele verden. På alle kontinenter afholdes der konferencer om den Nye Silkevej, som Xi Jinping har igangsat, og som analyserer den eksisterende og potentielle infrastrukturudvikling, der forbinder nationer gennem fælles fremskridt og gennem at udveksle og være fælles om de bedste og mest kreative traditioner i deres respektive kulturer.

LaRouche-organisationen har initieret og ført kampagne for disse ideer i et halvt århundrede. Nogle mennesker godtager det pessimistiske og løgagtige synspunkt, at en relativt lille

organisation ikke kan have været ansvarlig for sådanne globale forandringer – men disse mennesker forstår ikke den kraft til at ændre historiens gang, som ideer er i besiddelse af, og som er langt større end »forbindelser« til folk ved magten.[1] Sandheden afsløres gennem historiens lange buer, og verden oplever nu den tordnende lyd fra en historisk tidevandsbølge. Hvilken retning, den efterfølgende opvågnen vil tage, afhænger af kraften i kreativiteten og den klassiske kultur, som verdens befolkning, og især USA's befolkning, vedtager.

Som Friedrich Schiller, frihedens digter, skrev: »Menneskeværdet er i dine hænder lagt; dets vogter vær. Med dig det synker, med dig det løftes.«

»Knud irecttesætter sine hoffolk ved bølgerne«, af Alphonse-Marie-Adolphe de Neuville.

[1] »Lad alle mænd vide, hvor tom og værdiløs kongers magt er. For der er ingen anden, der er navnet værdigt, end Gud, som himmel, jord og hav adlyder.«

Således skal ifølge legenden Knud den Store have sagt, da han, for at modbevise sine smigrende hofmænds udtalelse om, at han var »så mægtig, at han kunne befale havets bølger at trække sig tilbage«, fik sin trone båret ud til havets kyst og siddende på den befalede bølgerne at trække sig tilbage, da tidevandet kom ind. Hvad de naturligvis ikke gjorde.

Det franske valg ødelægger

yderligere briternes og Obamas krigspolitik

Leder fra LaRouchePAC, 28. november, 2016 – François Fillons overvældende valgsejr i søndagens franske primærvalg, til at være præsidentkandidat for Frankrigs Republikanske Parti, er et yderligere bevis på, at den menneskelige race ikke vil tolerere Barack Obamas fremstød for krig med Rusland. Ligesom Hillary Clinton førte Fillons modstander en kampagne mod Rusland, mens Fillon førte en kampagne for at arbejde sammen med Rusland om at nedkæmpe terroristerne i Syrien, om at afslutte de anti-russiske sanktioner og udvide det økonomiske samarbejde, og han vandt næsten to tredjedele af stemmerne.

Hillary Clinton, der kørte sin kampagne som en fortsættelse af Obamas krigshyl mod Rusland, forsøger nu desperat at give Putin skylden for sit nederlag! Det vanvittige i hendes påstand om, at Putin brugte at udsende »falske nyheder« og bedrive computerhacking for at stjæle det amerikanske valg, og som nu skaber overskrifter over hele USA, siger intet om Putin, men alt om tilstanden af mentalt sammenbrud hos krigspartiet i USA – de neokonservative i både det Republikanske og Demokratiske Parti, der samledes bag Hillary og blev slået af vælgerne, især af arbejdsstyrken på landet og i byerne.

I realiteten bidrog Putin faktisk til Obama/Hillary-krigspartiets nederlag, men ikke hemmeligt eller under dække. Hans vedvarende krav om, at USA holder op med at sponsorere terrorister under dække af at bevæbne den »moderate opposition« i Syrien med henblik på at vælte den legitime regering, og hans opfordring til samarbejde om krigen mod terror, var med til at afsløre Obama og Hillary for det, de er.

På lignende vis blev Xi Jinpings gentagne opfordringer til USA

om at tilslutte sig den Nye Silkevejsproces med global nationsopbygning afvist af både Obama og Hillary til fordel for militær konfrontation med Kina og afslørede således deres imperiesyn over for en befolkning, der i stigende grad beundrer den utrolige udviklingsproces, som Kina har igangsat, både internt i landet og internationalt.

Helga Zepp-LaRouche, der tidligere har stillet op til kanslerposten i Tyskland, sagde i dag, at, på trods af Fillons økonomiske politik i Thatcher-traditionen, så demonstrerer valget af ham den voksende afsky i Europa for det anti-russiske hysteri og faren for krig. Trumps åbne erklæring om, at han vil arbejde med Putin for at besejre terrorisme, fik taberen Obama til i denne måned at forsøge at salve Tysklands Angela Merkel til sin efterfølger, som »leder for den frie verden« i en kampagne imod Rusland. Men Merkel er nu lige så isoleret, som Obama var – ligesom Olympens falske guder, der udråber deres krav over verden, mens Olympens bjerg smuldrer under deres fødder.

Samme dag som det franske valg vandt schweizerne en solid sejr i en folkeafstemning, der var lanceret af den 'grønne' bevægelse mod kernekraft, for at lukke nationens kernekraftværker ned. Igen er budskabet til verden det, at den »nye, mørke tidsalders« mentalitet med afindustrialisering og permanente krige, ikke længere kan tolereres af menneskeslægten. Det er især et budskab til Merkel, der er imod kernekraft, om, at hendes tid er forbi.

Den vestlige verden oplever for tiden en revolutionær transformation. LaRouche-bevægelsen har i årevis tvunget befolkningen i USA og Europa, ofte imod dens vilje, til at se på det nye paradigmes nye lederskab, som kommer fra Rusland og Kina, og til at sammenligne det med den politik, der dikteres af London og Wall Street, og som økonomisk og kulturelt har ødelagt de transatlantiske nationer. Denne sandhed kan ikke længere undertrykkes. Lyndon LaRouche sagde i dag til sine medarbejdere: »Vi indtager en ledende position netop nu. Vi er

ovenpå. Vi ved, hvad det er, vi gør, så lad os få en sejr.«

Foto: Daværende franske premierminister, hr. François Fillon, møder IAEA-generaldirektør Yukiya Amano & Chef de Cabinet, hr. Rafael Grossi, 2011. (Foto: IAEA Imagebank CC-SA)

Tysklands fremtid ligger i den Nye Silkevej!

Af Helga Zepp-LaRouche

Tyskland må forpligte sig til denne politik for fred i det 21. århundrede, et totalt nyt paradigme, der erstatter geopolitik med menneskehedens fælles interesse, og Tyskland må aktivt blive en del af et reelt »fællesskab for en fælles skæbne«, som Xi Jinping udtrykker det.

Tyskland må også yde et vigtigt bidrag til en dialog mellem kulturer, der må ledsage denne nye, økonomiske verdensorden, hvis vore bestræbelser skal krones med held. Vi har i Tyskland en rig arv af humanistisk filosofi og klassisk kultur, som på forunderlig vis finder genklang i andre kulturers højdepunkter. Kun, hvis vi genopliver alle nationers bedste, kulturelle udtryk og bringer hinanden ind i en levende dialog, vil vi være i stand til at overvinde den nuværende civilisationskrise.

Leder fra BüSo, 26. nov., 2016 – Heinrich Heines berømte overvejelse springer i erindring: 'Når jeg tænker på Tyskland om natten ... ' I sandhed, hvilken retning har kursen i Tyskland, eller rettere sagt: Hvor er Tyskland ved at drive hen? Det faktum, at Angela Merkel stiller op til en fjerde embedsperiode, er ikke betryggende. I modsætning til det

indtryk, hun forsøger at skabe, er yderligere fire år med en Merkel-regering ikke et løfte om stabilitet, men om det modsatte.

Både Brexit i Storbritannien og valget af Donald Trump i USA er udtryk for en afvisning af hele paradigmet med neoliberal »globalisering«, der blot er et synonym for det anglo-amerikanske imperium. Denne 'globalisering' har ført til forarmelse af voksende dele af befolkningen til fordel for finansoligarkiet, i alle lande, der har været underkastet reglerne for neoliberal monetarisme. Denne 'globalisering' – dvs., City of Londons og Wall Streets krav om unipolær overhøjhed over verden – er ansvarlig for en hel række krige, baseret på løgne, fra Afghanistan til Irak, Libyen, Syrien og Yemen, og som har forårsaget flygtningekatastrofen. 'Globalisering' betyder også farvede revolutioner, som er en politik for regimeskift mod demokratisk valgte regeringer, såsom i Ukraine; det betyder en NATO- og EU-politik for udvidelse mod øst og inddæmning, og det ville sandsynligvis, snarere før end siden, have bragt os ind i en global konfrontation med Rusland og Kina under en Hillary Clinton-administration.

Kansler Merkel og den chokerede [forsvarsminister] Ursula von der Leyen repræsenterer dette taber-paradigme, og tanken om endnu fire år – uden en ny politik og absolut uden nogen som helst vision for fremtiden – betyder ikke stabilitet, men derimod voksende politisk splittelse i Tyskland og disintegrationen af et EU i oprør. Med den næste, finansielle krise, der med sikkerhed vil komme, vil Merkel-Schäuble-regeringen med sikkerhed atter engang påtvinge borgerne omkostningerne herfor, og, ved at gøre dette, risikere kaos. Skrøbeligheden i den afskyelige flygtningeaftale med Tyrkiets Erdogan og diverse regeringer i Afrika er et løfte om, at det kun er et spørgsmål om tid, før denne krise atter eksploderer.

Merkel repræsenterer dette paradigme, der uafvendeligt er i færd med at synke. Præcis ligesom 304 medlemmer af det

Europæiske Parlament, som netop har vedtaget en resolution, der anklager Rusland for at føre massiv anti-europæisk propaganda, så støtter hun en EU- og NATO-politik, som gør netop det, de anklager Rusland for at gøre. Vi må én gang for alle sætte en stopper for den Kolde Krigs tankegang.

Den næste amerikanske præsident har allerede sagt, at han ønsker at forbedre relationerne med Rusland og Kina og har i denne hensigt allerede ført samtaler med den russiske præsident Putin og den kinesiske præsident Xi. Trump har endda signaleret, at USA gerne vil være med i AIIB og samarbejde med Kinas Silkevejspolitik.

I løbet af kun tre år er Kinas Silkevejsinitiativ blevet historiens største program for infrastruktur og økonomisk vækst, tolv gange så stort som Marshallplanen, hvis man måler i nutidige dollars. Halvfjerds nationer samarbejder om det, samt flere end 30 internationale institutioner. Kina har alene 1,4 bio. euro i investeringer; 4.4 mia. mennesker har allerede fordel af en utroligt mangefacetteret vifte af dem – højhastighedsjernbaner, skabelse og distribuering af energi, vandstyringsprojekter, nye videnskabsbyer, grundforskning, innovation, fælles rumforskning osv. Xi Jinping har tilbudt samarbejde med den Nye Silkevej til alle lande på Jorden på basis af »win-win«-samarbejde. Flere og flere lande svinger over i dette nye paradigme, der, i stedet for et nulsumsspil, er med til at overvinde fattigdom og underudvikling, til alles fælles fordel.

Slut jer til mig i denne kamp

I mere end 25 år har jeg ført kampagne for programmet med at bygge den Nye Silkevej, et program, som jeg sammen med min mand Lyndon LaRouche for første gang foreslog som respons på [Berlin]Murens fald og Sovjetunionens opløsning. Vi har fremlagt dette koncept på hundreder af konferencer og seminarer i hele verden siden da, og nu er det flertallet af

menneskehedens politik. Med jeres hjælp kan vi nu sætte dette program på Tysklands dagsorden – et program, der især ville komme *Mittelstand* (små og mellemstore virksomheder) til gode, og på basis af hvilket mange produktive jobs ville blive skabt.

For at skabe et reelt perspektiv og alternativ for Tyskland, har vi ikke brug for et AfD (partiet Alternativ for Tyskland), som ikke har nogen løsninger at tilbyde; men sammen med mig kan man sætte samarbejde med USA, Rusland og Kina på dagsordenen, et samarbejde omkring byggeriet af den Nye Silkevej. Kun gennem et sådant samarbejde kan vi udvikle Mellemøsten og Afrika med en Ny Silkevejs-Marshallplan, og således løse flygtningekrisen på en human måde. Desuden er det netop, hvad general Michael Flynn, Trumps nye nationale sikkerhedsrådgiver, allerede i april, 2015, krævede.

Tyskland må forpligte sig til denne politik for fred i det 21. århundrede, et totalt nyt paradigme, der erstatter geopolitik med menneskehedens fælles interesse, og Tyskland må aktivt blive en del af et reelt »fællesskab for en fælles skæbne«, som Xi Jinping udtrykker det.

Tyskland må også yde et vigtigt bidrag til en dialog mellem kulturer, der må ledsage denne nye, økonomiske verdensorden, hvis vore bestræbelser skal krones med held. Vi har i Tyskland en rig arv af humanistisk filosofi og klassisk kultur, som på forunderlig vis finder genklang i andre kulturers højdepunkter. Kun, hvis vi genopliver alle nationers bedste, kulturelle udtryk og bringer hinanden ind i en levende dialog, vil vi være i stand til at overvinde den nuværende civilisationskrise.

Slut jer til mig i kampen for at sikre, at denne ekstraordinære chance gribes i Tyskland, og til fordel for Tyskland – en chance for at samarbejde med den nye, samarbejdsparate administration i USA, og med det økonomiske alternativ, der ligger i dynamikken med den Nye Silkevej. Hvis

I gør dette med beslutsomhed, kan Tyskland atter blive 'en nation af digtere, tænkere og opfindere', og de fremtidige generationer vil atter opleve fremgang.

* * *

Jeg støtter denne appel: »Tysklands fremtid ligger i den Nye Silkevej!« med min nedenstående underskrift, og jeg vil hjælpe med at cirkulere den.

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping (i midten) besøger havnen i Duisburg, Tyskland, 29. maj, 2014. [Photo/Xinhua]